

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 26 czerwca 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0226 (COD)

10560/17
ADD 1

EF 136
ECOFIN 564
SURE 22
CODEC 1116

NOTA DO PUNKTU I

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli (część II)

Nr dok. Kom.: COM (2015) 472 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dotyczących sekurytyzacji, utworzenia europejskich ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji oraz zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE i rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

Delegacje otrzymują w załączeniu tekst wyżej wymienionego rozporządzenia w wersji tymczasowo uzgodnionej z Parlamentem Europejskim.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia ...

w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dotyczących sekurytyzacji, utworzenia europejskich ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji oraz zmiany dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE i rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ *Dz.U. C 219 z 17.6.2016, s. 2.*

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sekurytyzacja obejmuje transakcje, które umożliwiają kredytodawcy **lub wierzycielowi** – zazwyczaj instytucji kredytowej **lub przedsiębiorstwu** – refinansowanie pakietu pożyczek **■**, ekspozycji **lub należności**, takich jak pożyczki na nieruchomości, umowy leasingu samochodów, kredyty konsumenckie **■**, karty kredytowe **lub należności z tytułu dostaw i usług**, poprzez przekształcenie ich w zbywalne papiery wartościowe. Kredytodawca grupuje i przekształca swój portfel pożyczek oraz porządkuje je według różnych kategorii ryzyka dla różnych inwestorów, tym samym dając inwestorom dostęp do inwestycji w pożyczki i inne ekspozycje, do jakich normalnie nie mieliby oni bezpośredniego dostępu. Zyski inwestorów są generowane przez przepływy pieniężne w ramach pożyczek bazowych.
- (2) W planie inwestycyjnym dla Europy przedstawionym w dniu 26 listopada 2014 r. Komisja ogłosiła zamiar ożywienia rynków sekurytyzacji wysokiej jakości, bez powtarzania błędów popełnionych przed kryzysem finansowym z 2008 r. Rozwój rynku prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji jest jednym z podstawowych elementów składowych unii rynków kapitałowych i przyczynia się do realizacji priorytetowego celu Komisji, jakim jest wspieranie tworzenia miejsc pracy i powrót na ścieżkę trwałego wzrostu gospodarczego.
- (3) Unia Europejska **zamierza wzmocnić** ramy prawne wprowadzone po kryzysie finansowym w celu zaradzenia ryzykom nieodłącznie związanym z bardzo złożoną, nieprzejrzystą i ryzykowną sekurytyzacją. Konieczne jest zapewnienie przyjęcia przepisów w celu lepszego odróżnienia prostych, przejrzystych i standardowych produktów od złożonych, nieprzejrzystych i ryzykownych instrumentów, a także stosowanie ram ostrożnościowych w większym stopniu uwzględniających ryzyko.

- (4) Sekurytyzacja jest ważnym elementem dobrze funkcjonujących rynków finansowych. Sekurytyzacja o solidnej strukturze stanowi ważny kanał dla zróżnicowania źródeł finansowania i *szerszej* alokacji ryzyka w obrębie unijnego systemu finansowego. Pozwala na szerszy rozkład ryzyka sektora finansowego i może pomóc w uwolnieniu bilansów jednostek inicjujących, aby umożliwić dalsze kredytowanie gospodarki. Ogólnie rzecz biorąc, może to poprawić wydajność systemu finansowego i przynieść dodatkowe możliwości inwestycyjne. Sekurytyzacja może stworzyć pomost między instytucjami kredytowymi a rynkami kapitałowymi z pośrednią korzyścią dla przedsiębiorstw i obywateli (np. poprzez tańsze pożyczki i finansowanie przedsiębiorstw, kredyty na nieruchomości i karty kredytowe). ***Niemniej jednak w niniejszym rozporządzeniu uznaje się związane z sekurytyzacją ryzyka ściślejszych wzajemnych powiązań i nadmiernej dźwigni oraz wzmacnia nadzór mikroostrożnościowy ze strony właściwych organów nad uczestnictwem danej instytucji finansowej w tym rynku, jak również nadzór makroostrożnościowy nad tym rynkiem ze strony Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) oraz właściwych i wyznaczonych organów krajowych ds. instrumentów makroostrożnościowych.***
- (5) Ustanowienie ram ostrożnościowych w większym stopniu uwzględniających ryzyko dla prostych, przejrzystych i standardowych (STS) sekurytyzacji wymaga, by Unia jasno zdefiniowała, czym jest sekurytyzacja STS, gdyż w przeciwnym razie instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń miałyby do dyspozycji ramy regulacyjne w większym stopniu uwzględniające ryzyko w odniesieniu do różnych rodzajów sekurytyzacji w różnych państwach członkowskich. Mogłoby to prowadzić do nierównych warunków działania i arbitrażu regulacyjnego, ***podczas gdy ważne jest zapewnienie, by Unia funkcjonowała jako jednolity rynek dla sekurytyzacji STS i ułatwiała transakcje transgraniczne.***

- (6) Należy określić, zgodnie z definicjami obowiązującymi w unijnych przepisach sektorowych, definicje wszystkich kluczowych pojęć sekurytyzacji. W szczególności niezbędna jest precyzyjna i kompleksowa definicja sekurytyzacji uwzględniająca wszelkie transakcje lub programy, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transze. Ekspozycji, która tworzy bezpośrednio zobowiązanie płatnicze w odniesieniu do transakcji lub programu wykorzystywanych w celu finansowania aktywów rzeczowych lub operowania nimi, nie należy uznawać za ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, nawet jeśli w ramach danej transakcji lub programu istnieją zobowiązania płatnicze o różnym stopniu uprzywilejowania.

- (7) *Jednostka sponsorująca powinna mieć możliwość przekazania zadań jednostce obsługującej, powinna jednak zachować odpowiedzialność za zarządzanie ryzykiem. W szczególności jednostka sponsorująca nie powinna przenosić na swoją jednostkę obsługującą wymogu dotyczącego zatrzymania ryzyka. Jednostka obsługująca powinna być regulowanym podmiotem zarządzającym aktywami, takim jak zarządzający przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) lub podmiot objęty dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID).***
- (8) *Niniejsze rozporządzenie wprowadza zakaz resekurytyzacji, z zastrzeżeniem odstępstw dla niektórych przypadków resekurytyzacji, które są stosowane w uzasadnionych celach, oraz wyjaśnień co do tego, czy programy ABCP uważane są za resekurytyzacje. Resekurytyzacje mogłyby obniżyć poziom przejrzystości, do którego ustanowienia zmierza niniejsze rozporządzenie. Niemniej jednak resekurytyzacje mogą, w wyjątkowych okolicznościach, być przydatne do ochrony interesów inwestorów. W związku z tym resekurytyzacje powinny być dozwolone jedynie w szczególnych przypadkach, ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. Ponadto dla finansowania gospodarki realnej ważne jest, by w pełni wspierane programy ABCP, które nie wprowadzają żadnego ponownego podziału na transze obok transakcji finansowanych przez dany program, pozostały poza zakresem zakazu resekurytyzacji.***

- (9) Inwestycje w sekurytyzacje lub ekspozycje z tytułu sekurytyzacji nie tylko narażają inwestora na ryzyka kredytowe związane z pożyczkami lub ekspozycjami bazowymi, lecz proces strukturyzowania sekurytyzacji mógłby również stwarzać inne ryzyka, takie jak ryzyko agencyjne, ryzyko modelu, ryzyko prawne i operacyjne, ryzyko kontrahenta, ryzyko obsługi, ryzyko płynności, ryzyko koncentracji i ryzyka natury operacyjnej. Dlatego ważne jest, aby inwestorzy instytucjonalni podlegali proporcjonalnym wymogom dotyczącym należytej staranności, co zapewni dokonywanie przez nich właściwej oceny ryzyk wynikających z wszystkich rodzajów sekurytyzacji, z korzyścią dla inwestorów indywidualnych. Dochowanie należytej staranności może tym samym również zwiększyć zaufanie do rynku oraz zaufanie między poszczególnymi jednostkami inicjującymi, jednostkami sponsorującymi i inwestorami. Konieczne jest, by także inwestorzy dochowywali należytej staranności w odniesieniu do sekurytyzacji STS. Mogą oni korzystać z informacji ujawnianych przez strony dokonujące sekurytyzacji, w szczególności zgłoszeń STS oraz powiązanych informacji ujawnianych w tym kontekście; w ten sposób inwestorzy powinni uzyskać wszystkie istotne informacje na temat sposobu spełnienia kryteriów STS. Aby dowiedzieć się, czy dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS, inwestorzy instytucjonalni powinni móc w odpowiednim stopniu polegać na zgłoszeniu STS oraz informacjach ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą oraz SSPE. ***Nie powinni jednak wyłącznie i automatycznie polegać na takim zgłoszeniu i takich informacjach.***

- (10) **Niezwykle ważne** jest, aby interesy jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, pierwotnych kredytodawców, **którzy uczestniczą w sekurytyzacji**, oraz inwestorów były zbieżne. Aby to osiągnąć, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca powinni zatrzymać znaczący udział w ekspozycjach bazowych danej sekurytyzacji. Ważne jest zatem, aby **jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca** zatrzymywali istotną ekspozycję ekonomiczną netto z tytułu przedmiotowych ryzyk bazowych. W ujęciu bardziej ogólnym transakcje sekurytyzacyjne nie powinny być strukturyzowane w sposób pozwalający na uniknięcie stosowania wymogu zatrzymania ekspozycji. Wymóg ten powinien mieć zastosowanie we wszystkich sytuacjach, w których ma zastosowanie ekonomiczny charakter sekurytyzacji, bez względu na to, jakie struktury lub instrumenty prawne są wykorzystywane. Nie ma potrzeby wielokrotnego stosowania wymogu zatrzymania ekspozycji. W przypadku każdej sekurytyzacji wystarczy, że wymogowi temu podlega tylko jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca. Podobnie, jeżeli transakcje sekurytyzacyjne obejmują inne pozycje sekurytyzacyjne jako ekspozycje bazowe, wymóg zatrzymania ekspozycji powinien mieć zastosowanie jedynie do sekurytyzacji stanowiącej przedmiot inwestycji. Zgłoszenie STS **stanowi** dla inwestorów informację, że **jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca** zatrzymują istotną ekspozycję ekonomiczną netto z tytułu ryzyk bazowych. Należy wprowadzić pewne wyjątki w odniesieniu do przypadków, gdy sekurytyzowane ekspozycje są w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane przez, w szczególności, organy publiczne. W przypadku gdy wsparcie z zasobów publicznych udzielane jest w formie gwarancji lub w inny sposób, wszelkie przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa.

(11) *Jednostki inicjujące lub jednostki sponsorujące nie powinny korzystać z faktu, że mogą one posiadać więcej informacji niż inwestorzy i potencjalni inwestorzy na temat aktywów przeniesionych do SSPE i przeniesienia do SSPE aktywów, których profil ryzyka kredytowego jest wyższy niż w przypadku porównywalnych aktywów posiadanych w bilansie jednostek inicjujących, bez wiedzy inwestorów lub potencjalnych inwestorów.*

Naruszenie tego obowiązku powinno podlegać sankcjom nakładanym przez właściwe organy, chociaż jedynie wówczas, gdy naruszenie to popełniono umyślnie. Samo zaniechanie nie powinno podlegać sankcji na mocy tego przepisu.

Obowiązek ten nie powinien jednak w żaden sposób naruszać prawa jednostek inicjujących lub jednostek sponsorujących do wyboru aktywów, które zostaną przeniesione do SSPE i które ex-ante mają wyższy od średniego profil ryzyka kredytowego w zestawieniu ze średnim profilem ryzyka kredytowego porównywalnych aktywów, które pozostają w bilansie jednostki inicjującej, pod warunkiem że wyższy profil ryzyka kredytowego aktywów przenoszonych do SSPE został w wyraźny sposób zakomunikowany inwestorom lub potencjalnym inwestorom.

Właściwe organy powinny nadzorować przestrzeganie tego obowiązku poprzez porównywanie aktywów bazowych sekurytyzacji i porównywalnych aktywów posiadanych w bilansie jednostki inicjującej.

Porównanie wyników powinno odbywać się między aktywami, co do których oczekiwania, jeśli chodzi o wyniki, są ex-ante podobne, np. między zagrożonymi kredytami hipotecznymi przeniesionymi do SSPE a zagrożonymi kredytami hipotecznymi posiadanymi w bilansie jednostki inicjującej.

Nie zakłada się, że aktywa bazowe sekurytyzacji powinny osiągać wyniki podobne do wyników przeciętnych aktywów posiadanych w bilansie jednostki inicjującej.

- (12) Zdolność inwestorów i **potencjalnych inwestorów** do dochowania należytej staranności, a tym samym dokonania świadomej oceny wiarygodności kredytowej danego instrumentu sekurytyzacyjnego, zależy od dostępu tych inwestorów do informacji dotyczących tych instrumentów. W oparciu o dotychczasowy dorobek prawny należy stworzyć kompleksowy system, w którym inwestorzy i **potencjalni inwestorzy** będą mieli dostęp do wszystkich istotnych informacji w całym okresie trwania transakcji **■**, zmniejszyć obowiązki sprawozdawcze jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE oraz ułatwić inwestorom ciągły, łatwy i bezpłatny dostęp do wiarygodnych informacji na temat sekurytyzacji. *Aby zwiększyć przejrzystość rynku, należy ustanowić ramy dotyczące gromadzenia przez repozytoria danych stosownych sprawozdań, przede wszystkim na temat ekspozycji bazowych sekurytyzacji. Takie repozytoria danych powinny uzyskiwać zezwolenia od ESMA i być przez ten urząd nadzorowane. Przy określaniu szczegółów dotyczących takich obowiązków sprawozdawczych, ESMA powinien zapewnić, by wymagane informacje, które mają być przekazywane do takich repozytoriów, opierały się w jak największym stopniu na istniejących modelach ujawniania takich informacji.*

(13) *Głównym celem ogólnego obowiązku spoczywającego na jednostce inicjującej, jednostce sponsorującej i SSPE w zakresie udostępniania informacji na temat sekurytyzacji za pośrednictwem repozytorium sekurytyzacji jest zapewnienie inwestorom jednego i nadzorowanego źródła danych niezbędnych do tego, by mogli oni przeprowadzić analizę due diligence.*

Prywatne sekurytyzacje są często dostosowywane do indywidualnych potrzeb. Są one ważne, gdyż pozwalają stronom zawierać transakcje sekurytyzacyjne bez ujawniania rynkowi i konkurentom szczególnie chronionych informacji handlowych na temat transakcji (np. ujawniania, że określona spółka potrzebuje finansowania w celu zwiększenia produkcji lub że dana firma inwestycyjna wchodzi na nowy rynek w ramach swojej strategii) lub związanych z aktywami bazowymi (np. odnośnie do rodzaju należności z tytułu dostaw i usług generowanych przez przedsiębiorstwo przemysłowe). W tych przypadkach inwestorzy są w bezpośrednim kontakcie z jednostką inicjującą lub jednostką sponsorującą i bezpośrednio od nich otrzymują informacje niezbędne do przeprowadzenia analizy due diligence. W związku z tym właściwe jest wyłączenie prywatnych sekurytyzacji z wymogu przekazywania informacji o transakcji do repozytorium sekurytyzacji.

(14) *Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy powinni stosować do ekspozycji, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria udzielania kredytu, jakie stosują do ekspozycji niesekurytyzowanych. Niemniej jednak w zakresie, w jakim należności z tytułu dostaw i usług nie zostały zainicjowane w formie pożyczki, nie trzeba spełniać kryteriów udzielania kredytu w odniesieniu do należności z tytułu dostaw i usług.*

(15) *Instrumenty sekurytyzacyjne generalnie nie są odpowiednie dla inwestorów detalicznych w rozumieniu dyrektywy 2014/65/UE.*

- (16) W sprawozdaniu dla inwestorów jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE powinny udostępnić wszystkie zasadniczo istotne dane na temat jakości kredytowej i dochodów z tytułu ekspozycji bazowych, w tym dane umożliwiające inwestorom wyraźną identyfikację zaległości i przypadków niewykonania zobowiązań przez pierwotnych dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, udzielenia zwłoki, odkupu, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów w puli ekspozycji bazowych.
- W sprawozdaniu dla inwestorów należy również udostępnić dane dotyczące przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz przez zobowiązania z tytułu emisji sekurytyzacyjnych, w tym oddzielną informację o dochodach i wypłatach z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, czyli planowanej kwocie głównej, planowanych odsetkach, kwocie głównej spłaconej przedterminowo, zaległych odsetkach oraz opłatach i należnościach, a także wszelkie dane dotyczące wystąpienia ewentualnych zdarzeń powodujących zmiany w kolejności płatności lub zastąpienie któregokolwiek z kontrahentów, a także dane dotyczące kwoty i formy dostępnego wsparcia jakości kredytowej dla każdej transzy. Nawet jeśli sekurytyzacje, które są proste, przejrzyste i standardowe w przeszłości miały dobre wyniki, spełnienie któregokolwiek z wymogów STS nie oznacza, że pozycja sekurytyzacyjna jest wolna od ryzyk, i w żaden sposób nie świadczy o jakości kredytowej charakteryzującej daną sekurytyzację. Spełnienie tych wymogów powinno natomiast być rozumiane jako wskazówka, że ostrożny i wykazujący należyłą staranność inwestor będzie w stanie przeanalizować ryzyka związane z daną sekurytyzacją.

Aby uwzględnić poszczególne strukturalne cechy sekurytyzacji długoterminowych i sekurytyzacji krótkoterminowych (ABCP), powinny istnieć dwa rodzaje wymogów STS: jeden dla sekurytyzacji długoterminowych i jeden dla sekurytyzacji krótkoterminowych (ABCP), odpowiadające tym dwóm odmiennie funkcjonującym segmentom rynku. Programy ABCP opierają się na szeregu transakcji ABCP składających się z ekspozycji krótkoterminowych, które muszą być zastępowane kolejnymi po osiągnięciu terminu zapadalności. W transakcji ABCP sekurytyzację można by ustanowić m.in. poprzez umowę w sprawie zmiennego rabatu od cen zakupu w odniesieniu do puli ekspozycji bazowych lub emisji obligacji uprzywilejowanych i podporządkowanych przez SSPE w ramach struktury opartej na współfinansowaniu, gdzie obligacje uprzywilejowane są następnie przenoszone do podmiotów kupujących co najmniej jednego programu ABCP. Transakcje ABCP kwalifikujące się jako STS nie powinny jednak obejmować żadnych resekurytyzacji. Ponadto kryteria STS powinny odzwierciedlać szczególną rolę jednostki sponsorującej udzielającej wsparcia na utrzymanie płynności programowi ABCP, w szczególności w pełni wspieranym programom ABCP.

- (17) *Zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i europejskim wiele już zrobiono, aby określić, czym jest sekurytyzacja STS, a w rozporządzeniach delegowanych Komisji (UE) 2015/61² i (UE) 2015/35³ ustanowiono kryteria prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji do szczególnych celów, z którą to sekurytyzacją wiąże się podejście ostrożnościowe w większym stopniu uwzględniające ryzyko.*

² *Rozporządzenie delegowane Komisji z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).*

³ *Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 12 z 17.1.2015, s. 1).*

- (18) *SSPE powinny być tworzone jedynie w tych państwach trzecich, które nie figurują w wykazie sporządzonym przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu jako kraj i terytorium wysokiego ryzyka, niechętny współpracy. Jeżeli do czasu przeprowadzenia przeglądu niniejszego rozporządzenia zostanie przyjęty wykaz konkretnych jurysdykcji państw trzecich, które odmawiają przestrzegania standardów dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych, należy wziąć pod uwagę wykaz unijny, który mógłby stać się wykazem odniesienia, jeśli chodzi o państwa trzecie, w których tworzenie SSPE nie jest dozwolone.*
- (19) *Należy ustanowić ogólną i mającą zastosowanie międzysektorowe definicję sekurytyzacji STS, opierając się na istniejących kryteriach, na przyjętych w dniu 23 lipca 2015 r. kryteriach Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego i Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (BCBS–IOSCO) służących identyfikacji prostych, przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji w ramach wystarczalności kapitału dla sekurytyzacji oraz, w szczególności, na opinii EUNB dotyczącej kwalifikowania sekurytyzacji, opublikowanej w dniu 7 lipca 2015 r.*

- (20) *Wprowadzenie kryteriów STS w całej UE nie powinno prowadzić do rozbieżnych podejść. Takie rozbieżne podejścia prowadziłyby do powstania potencjalnych przeszkód dla inwestorów transgranicznych, gdyż zmuszałyby ich do zagłębiania się w szczegóły ram prawnych danego państwa członkowskiego, osłabiając w ten sposób zaufanie inwestorów do kryteriów STS. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) powinien zatem opracować wytyczne, aby zapewnić wspólne i spójne rozumienie wymogów STS w całej Unii, a także aby odnieść się do potencjalnych problemów interpretacyjnych. Takie jedno źródło interpretacji może ułatwić przyjęcie kryteriów STS przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i inwestorów. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) powinien również odgrywać aktywną rolę w odnośniu się do potencjalnych problemów interpretacyjnych.*
- (21) *Mając na względzie ten cel, trzy europejskie urzędy nadzoru powinny – w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru – koordynować prace swoje oraz właściwych organów, aby zapewnić spójność międzysektorową oraz oceniać praktyczne problemy, które mogą się pojawiać w odniesieniu do sekurytyzacji STS. W ramach tej koordynacji należy również poznawać poglądy uczestników rynku i uwzględniać je w możliwie największym zakresie. Wyniki tych konsultacji powinny być podawane do wiadomości publicznej na stronach internetowych europejskich urzędów nadzoru, aby pomóc jednostkom inicjującym, jednostkom sponsorującym, SSPE oraz inwestorom w ocenie sekurytyzacji STS przed emisją takich pozycji lub przed inwestowaniem w takie pozycje. Taki mechanizm koordynacji byłby szczególnie ważny w okresie poprzedzającym wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia.*

(22) Niniejszy wniosek umożliwia zaklasyfikowanie jako STS tylko sekurytyzacji spełniających kryterium „prawdziwej sprzedaży”. W przypadku sekurytyzacji stanowiących prawdziwą sprzedaż własność ekspozycji bazowych jest przenoszona lub faktycznie cedowana na emitenta, który jest jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE). Przeniesienie **lub cesja** ekspozycji bazowych na rzecz SSPE nie powinny podlegać ■ przepisom dotyczącym wycofania (ang. *clawback*) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy, **bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących niewypłacalności**, na mocy których sprzedaż ■ ekspozycji bazowych ■ dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem **niewypłacalności** sprzedawcy **może – przy spełnieniu rygorystycznych warunków – zostać unieważniona**.

(23) Opinia prawna wykwalifikowanego radcy prawnego mogłaby potwierdzić prawdziwą sprzedaż ekspozycji bazowych lub ich cesję lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym oraz egzekwowalność takiej prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym na mocy mającego zastosowanie prawa.

(24) W przypadku sekurytyzacji, które nie są prawdziwą sprzedażą, ekspozycje bazowe nie są przenoszone na takiego emitenta, to raczej ryzyko kredytowe związane z ekspozycjami bazowymi jest przenoszone za pomocą kontraktu pochodnego lub gwarancji. W ten sposób wprowadzone zostaje dodatkowe ryzyko kredytowe kontrahenta i potencjalna złożoność związana w szczególności z treścią kontraktu pochodnego. **Z tych powodów kryteria STS nie powinny umożliwiać sekurytyzacji syntetycznej.**

Należy uznać postępy poczynione przez EUNB w jego sprawozdaniu z grudnia 2015 r.⁴, w którym wskazano możliwy zestaw kryteriów STS w odniesieniu do sekurytyzacji syntetycznej oraz zdefiniowano „bilansową sekurytyzację syntetyczną” i „arbitrażową sekurytyzację syntetyczną”. Po tym jak EUNB wyraźnie określi zestaw kryteriów STS mających zastosowanie konkretnie do bilansowych sekurytyzacji syntetycznych, i z myślą o promowaniu finansowania gospodarki realnej, w szczególności MŚP, które najbardziej korzystają z tego rodzaju sekurytyzacji, Komisja powinna sporządzić sprawozdanie i, w stosownych przypadkach, przyjąć wniosek ustawodawczy, aby rozszerzyć ramy STS na takie sekurytyzacje, z tym że Komisja nie powinna proponować takiego rozszerzenia w odniesieniu do arbitrażowych ■ sekurytyzacji syntetycznych.

- (25) Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy na SSPE powinny spełniać wcześniej określone i jasno zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Substytucja ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, co do zasady nie powinna być uznawana za aktywne zarządzanie portfelem.

⁴ "The EBA report on synthetic securitisation", EBA/Op/2015/26.

- (26) *Ekspozycje bazowe nie powinny obejmować ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, ani ekspozycji wobec dłużników lub gwarantów, którzy – według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy – znajdują się w określonych sytuacjach obniżonej wiarygodności kredytowej (np. dłużnicy, którzy zostali ogłoszeni niewypłacalnymi).*

Wymóg dotyczący „najlepszej wiedzy” należy uznać za spełniony na podstawie informacji uzyskanych od dłużników w momencie inicjowania ekspozycji, informacji uzyskanych od jednostki inicjującej w trakcie obsługiwanego przez nią ekspozycji lub jej procedury zarządzania ryzykiem, bądź przekazanych jednostce inicjującej przez osobę trzecią.

Ostrożne podejście powinno mieć zastosowanie do ekspozycji, które okazały się zagrożone, a następnie zostały poddane restrukturyzacji. Włączenia tych ostatnich do puli ekspozycji bazowych nie należy jednak wykluczać w przypadku, gdy ekspozycje takie nie wykazują nowych zaległości od daty restrukturyzacji, która powinna być przypaść co najmniej jeden rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE. W takim przypadku adekwatne ujawnienie informacji powinno zapewnić pełną przejrzystość.

- (27) W celu zapewnienia, by inwestorzy przeprowadzali solidną analizę due diligence oraz w celu ułatwienia oceny ryzyk bazowych, ważne jest, aby transakcje sekurytyzacyjne były zabezpieczone pulami ekspozycji, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów; są to np.: pule kredytów na nieruchomości mieszkalne **lub** pule **kredytów dla przedsiębiorstw, kredyty na nieruchomości przedsiębiorstw**, umowy leasingu i instrumenty kredytowe dla przedsiębiorstw należących do tej samej kategorii **lub** pule kredytów na zakup samochodu i umów leasingu samochodów **lub** pule instrumentów kredytowych dla osób fizycznych, przeznaczone na cele konsumpcyjne osobiste, rodzinne lub na cele konsumpcyjne gospodarstw domowych. ***Ekspozycje bazowe nie powinny obejmować zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE. Aby uwzględnić sytuację niektórych państw członkowskich, w których powszechną praktyką jest wykorzystywanie przez instytucje kredytowe obligacji zamiast umów pożyczki w celu zapewnienia kredytu dla przedsiębiorstw niefinansowych, powinna istnieć możliwość włączenia takich obligacji, pod warunkiem że nie są one notowane w systemie obrotu.***

EUNB powinien zostać upoważniony do opracowania regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania kryteriów homogeniczności w ramach wymogów dotyczących prostoty. Czyniąc to, powinien zapewnić brak negatywnego wpływu na sekurytyzację pożyczek dla MŚP.

- (28) Istotne jest, aby zapobiec powtarzaniu się modeli „udzielasz i uciekasz”. W takich sytuacjach kredytodawcy udzielają kredytów, stosując nieadekwatne i niewystarczające zasady oceny ryzyka, ponieważ wiedzą z wyprzedzeniem, że powiązane ryzyka są docelowo sprzedawane osobom trzecim. W związku z tym ekspozycje, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, powinny być inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które nie powinny być mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca stosują do zainicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. Istotne zmiany w standardach zawierania umów kredytowych powinny być w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom **lub, w przypadku w pełni wspieranych programów ABCP – jednostce sponsorującej i innym stronom bezpośrednio posiadającym ekspozycję z tytułu transakcji ABCP**. Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca powinni mieć wystarczające doświadczenie w inicjowaniu ekspozycji o charakterze podobnym do charakteru ekspozycji, które zostały objęte sekurytyzacją. W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie powinna obejmować żadnych kredytów, które były oferowane i w przypadku których umowy zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować przedstawionych informacji. Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy powinna również spełniać, w stosownych przypadkach, wymogi określone w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE lub 2008/48/WE lub równoważne wymogi w państwach trzecich.

- (29) *Silne uzależnienie spłaty pozycji sekurytyzacyjnych od sprzedaży aktywów zabezpieczających aktywa bazowe prowadzi do słabości, czego dowodem mogą być słabe wyniki części rynku papierów wartościowych zabezpieczonych splatami komercyjnych kredytów hipotecznych (CMBS), odnotowane w trakcie kryzysu finansowego. W związku z tym papierów CMBS nie należy uznawać za sekurytyzacje STS.*
- (30) *W przypadku gdy dostępne są dane dotyczące wpływu aktywów bazowych sekurytyzacji na środowisko, jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca takiej sekurytyzacji powinny je opublikować.*
- W związku z tym jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE sekurytyzacji STS, w przypadku której ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, powinny publikować dostępne informacje związane z efektywnością środowiskową aktywów finansowanych przez takie kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodów lub umowy leasingu samochodów.*
- (31) W przypadku gdy jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE chciałyby, aby ich sekurytyzacje miały oznaczenie STS, powinny one zgłosić inwestorom, właściwym organom i ESMA, że dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS. **Zgłoszenie takie powinno zawierać wyjaśnienie sposobu, w jaki spełnione zostało każde z kryteriów STS.** ESMA powinien następnie opublikować je w wykazie transakcji udostępnianym na swojej stronie internetowej do celów informacyjnych. Umieszczenie emisji sekurytyzacyjnej w wykazie ESMA dotyczącym zgłoszonych sekurytyzacji STS nie oznacza, że ESMA lub inne właściwe organy poświadczyły, że dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS. Za spełnienie wymogów STS odpowiadają wyłącznie jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE. Zapewni to przyjęcie przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE odpowiedzialności za twierdzenie, że dana sekurytyzacja jest sekurytyzacją STS; zapewni to także przejrzystość na rynku.

- (32) Jeżeli dana sekurytyzacja nie spełnia już wymogów STS, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE powinny niezwłocznie powiadomić o tym ESMA i **właściwy organ**. Ponadto, jeżeli właściwy organ nałożył sankcje administracyjne w odniesieniu do sekurytyzacji zgłoszonej jako sekurytyzacja STS, organ ten powinien niezwłocznie powiadomić o tym ESMA w celu umieszczenia stosownej informacji w wykazie zgłoszeń STS, tak aby inwestorzy mogli dowiedzieć się o takich sankcjach i o wiarygodności zgłoszeń STS. Dlatego w interesie jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE leży dokonywanie przemyślanych zgłoszeń z uwagi na ewentualne negatywne skutki dla reputacji tych jednostek.
- (33) Inwestorzy powinni przeprowadzać własne analizy due diligence w odniesieniu do inwestycji, proporcjonalnie do powiązanych ryzyk, ale powinni móc polegać na zgłoszeniach STS i informacjach przekazanych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE na temat zgodności z wymogami STS. **Nie powinni jednak wyłącznie i automatycznie polegać na takim zgłoszeniu i takich informacjach.**

- (34) Pomoc osób trzecich w sprawdzaniu zgodności sekurytyzacji z wymogami STS może być użyteczna dla inwestorów, jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących oraz SSPE i mogłaby przyczynić się do wzrostu zaufania do rynku sekurytyzacji STS. ***Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogłyby również korzystać z usług osoby trzeciej upoważnionej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu ocenienia, czy ich sekurytyzacja spełnia kryteria STS. Te osoby trzecie powinny posiadać upoważnienie udzielone przez właściwe organy. W zgłoszeniu do ESMA i w późniejszej publikacji na stronie internetowej ESMA należy umieścić informację, czy zgodność z kryteriami STS została potwierdzona przez upoważnioną osobę trzecią.*** Konieczne jest jednak, aby inwestorzy przeprowadzali własne oceny, brali odpowiedzialność za swoje decyzje inwestycyjne, a nie polegali automatycznie na takich osobach trzecich. ***Korzystanie z osób trzecich nie powinno w żaden sposób odsuwać od jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i inwestorów instytucjonalnych ostatecznej prawnej odpowiedzialności za zgłaszanie i traktowanie transakcji sekurytyzacji jako STS.***

- (35) Państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy i nadać im niezbędne uprawnienia nadzorcze, dochodzeniowe oraz uprawnienia do nakładania sankcji. Informacje o sankcjach administracyjnych ■ powinny być co do zasady publikowane. Ponieważ inwestorzy, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, pierwotni kredytodawcy oraz SSPE mogą mieć siedziby w różnych państwach członkowskich i podlegać nadzorowi różnych właściwych organów sektorowych, należy zapewnić ścisłą współpracę pomiędzy odpowiednimi właściwymi organami, w tym Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) ■ , jeśli ***chodzi o szczególne zadania powierzone mu*** rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁵, i Europejskimi Urzędami Nadzoru; współpraca ta powinna opierać się na wzajemnej wymianie informacji i pomocy w zakresie działalności nadzorczej. ***Właściwe organy powinny stosować sankcje wyłącznie w przypadku naruszeń umyślnych lub wynikających z zaniedbania. Stosowanie środków naprawczych nie powinno być uzależnione od dowodu zamiaru lub zaniedbania. Przy określaniu odpowiedniego rodzaju i poziomu sankcji lub środka naprawczego, uwzględniając sytuację finansową osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie, właściwe organy powinny wziąć w szczególności pod uwagę całkowity obrót odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód i aktywa netto w przypadku odpowiedzialnej osoby fizycznej;***

⁵ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 263).

- (36) Właściwe organy powinny ściśle koordynować nadzór i zapewniać spójne decyzje, zwłaszcza w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Jeżeli takie naruszenie dotyczy nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia, właściwy organ, który stwierdził to naruszenie, powinien również poinformować Europejskie Urzędy Nadzoru oraz odpowiednie właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. **W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami** ESMA i, w stosownych przypadkach, Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru powinny mieć możliwość wykonania swoich uprawnień w zakresie wiążącej mediacji
- (37) **Wymogi dotyczące użycia oznaczenia „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja” (STS) są nowe i zostaną z czasem dodatkowo doprecyzowane w wytycznych EUNB i w ramach jego praktyki nadzorczej. Aby uniknąć zniechęcania uczestników rynku do używania tego nowego oznaczenia, właściwe organy powinny mieć możliwość przyznania jednostce inicjującej, jednostce sponsorującej i SSPE okresu karencji wynoszącego 3 miesiące na potrzeby skorygowania ewentualnego błędnego użycia oznaczenia, którym posłużono się w dobrej wierze. Należy zakładać dobrą wiarę, gdy jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE nie mogły wiedzieć, że dana sekurytyzacja nie spełnia wszystkich kryteriów STS, aby można ją było oznaczyć STS. W trakcie tego okresu karencji daną sekurytyzację należy w dalszym ciągu uznawać za spełniającą kryteria STS i nie należy jej skreślać z wykazu sporządzonego przez ESMA zgodnie z art. 14.**

- (38) Niniejsze rozporządzenie promuje harmonizację kilku kluczowych elementów rynku sekurytyzacji bez uszczerbku dla działań podejmowanych z inicjatywy rynku na rzecz dalszej uzupełniającej harmonizacji procesów i praktyk na rynkach sekurytyzacji. Z tego względu ważne jest, aby uczestnicy rynku i ich stowarzyszenia zawodowe kontynuowały prace nad dalszą standaryzacją praktyk rynkowych, w szczególności standaryzacją dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji. Komisja będzie uważnie monitorować działania standaryzacyjne prowadzone przez uczestników rynku i składać sprawozdania na ten temat.
- (39) Dyrektywa w sprawie UCITS, dyrektywa Wypłacalność II, rozporządzenie w sprawie agencji ratingowych, dyrektywa w sprawie ZAFI i rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego zostają odpowiednio zmienione, aby zapewnić spójność unijnych ram prawnych z niniejszym rozporządzeniem w zakresie przepisów dotyczących sekurytyzacji, których głównym celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w szczególności poprzez zapewnienie równych warunków działania na rynku wewnętrznym dla wszystkich inwestorów instytucjonalnych.
- (40) Jeżeli chodzi o zmiany do rozporządzenia (UE) nr 648/2012, kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawierane przez SSPE nie powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, o ile spełnione są określone warunki. Powodem jest to, że kontrahentami kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawieranych z SSPE, są zabezpieczeni wierzyciele objęci uzgodnieniami dotyczącymi sekurytyzacji, a odpowiednia ochrona przed ryzykiem kredytowym kontrahenta jest zwykle zapewniona. W odniesieniu do instrumentów pochodnych nierozliczanych centralnie wymagane poziomy zabezpieczenia powinny również uwzględniać specyficzną strukturę uzgodnień dotyczących sekurytyzacji i środki ochronne już w nich przewidziane.

- (41) Między obligacjami zabezpieczonymi a sekurytyzacjami istnieje pewna substytucyjność. W związku z tym, aby zapobiec ewentualnemu zakłóceniu lub arbitrażowi między wykorzystaniem sekurytyzacji i obligacji zabezpieczonych ze względu na odmienne traktowanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych przez jednostki obligacji zabezpieczonych lub przez SSPE, rozporządzenie (UE) nr 648/2012 należy **zmienić w celu zapewnienia spójnego traktowania między instrumentami pochodnymi związanymi z obligacjami zabezpieczonymi a instrumentami pochodnymi związanymi z sekurytyzacjami, w odniesieniu do obowiązku rozliczenia i wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego względem nierozliczanych centralnie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.**
- (42) Aby określić wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających warunki zatrzymania ryzyka, pomiar poziomu zatrzymania, niektóre zakazy dotyczące zatrzymanego ryzyka, zatrzymanie na zasadzie skonsolidowanej oraz wyłączenie dotyczące niektórych transakcji. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę EUNB, przy określaniu aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów delegowanych. EUNB powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.

- (43) Aby ułatwić inwestorom ciągły, łatwy i bezpłatny dostęp do wiarygodnych informacji na temat sekurytyzacji, te same uprawnienia do przyjmowania aktów należy przekazać Komisji w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych dotyczących porównywalnych informacji na temat ekspozycji bazowych oraz regularnych sprawozdań dla inwestorów, a także wymogów, jakie musi spełniać strona internetowa, na której informacje te są udostępniane posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę ESMA, przy określaniu aktów delegowanych Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów delegowanych. ESMA powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.
- (44) Aby ułatwić ten proces inwestorom, jednostkom inicjującym, jednostkom sponsorującym i SSPE, ■ uprawnienia do przyjmowania aktów **zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy powierzyć** Komisji w odniesieniu do przyjmowania **wykonawczych** standardów technicznych dotyczących szablonu na potrzeby zgłoszeń STS, które zapewnią inwestorom i właściwym organom wystarczające informacje umożliwiające im ocenę spełnienia wymogów STS. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę ESMA, przy **sporządzaniu** aktów **wykonawczych** Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów **wykonawczych**. ESMA powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.

- (45) Aby określić warunki dotyczące ciążącego na właściwych organach obowiązku współpracy i wymiany informacji, takie same uprawnienia do przyjmowania aktów należy przekazać Komisji w odniesieniu do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych określających informacje podlegające wymianie oraz treść i zakres obowiązków dotyczących zgłaszania. Z uwagi na specjalistyczną wiedzę ESMA, Komisja powinna korzystać z tej wiedzy w procesie przygotowywania aktów delegowanych. ESMA powinien prowadzić intensywne konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi urzędami nadzoru.
- (46) Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (47) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie z uwagi na fakt, że rynki sekurytyzacji działają globalnie i że należy zapewnić równe warunki działania na rynku wewnętrznym dla wszystkich inwestorów instytucjonalnych i jednostek zaangażowanych w sekurytyzację i, ze względu na ich skalę i skutki, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (48) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do sekurytyzacji, w przypadku których papiery wartościowe wyemitowano w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub później.
- (49) W przypadku pozycji sekurytyzacyjnych nierozliczonych na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogą posługiwać się oznaczeniem „STS”, pod warunkiem że dana sekurytyzacja spełnia wymogi STS – *w przypadku pewnych wymogów w momencie zgłoszenia, a w przypadku innych wymogów w momencie zainicjowania*. W związku z tym jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE powinny mieć możliwość zgłoszenia STS do ESMA zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. *Wszelkie późniejsze modyfikacje sekurytyzacji powinny być akceptowane, pod warunkiem że sekurytyzacja nadal spełnia wszystkie mające zastosowanie wymogi STS.*

- (50) Wymogi dotyczące należytej staranności *stosowane zgodnie* z obowiązującym prawem unijnym *przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia* powinny *nadal* mieć zastosowanie do sekurytyzacji emitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub później oraz do sekurytyzacji wyemitowanych przed tą datą, w *tym* w przypadku gdy po dniu 31 grudnia 2014 r. dodane zostały nowe ekspozycje bazowe lub też gdy ekspozycje te zostały zastąpione. Odpowiednie artykuły rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, które określają wymogi dotyczące zatrzymania ryzyka dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt (1) i (2) rozporządzenia (UE) nr 2013/575, powinny mieć nadal zastosowanie do momentu, gdy zaczną mieć zastosowanie regulacyjne standardy techniczne dotyczące zatrzymania ryzyka zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Ze względu na pewność prawa instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji oraz zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi powinni – w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych nierozliczonych na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia – nadal podlegać, odpowiednio, przepisom art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozdziałów 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013. Aby zapewnić wypełnianie przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE ich obowiązków w zakresie przejrzystości, do momentu, gdy zaczną mieć zastosowanie regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia, powinni udostępniać informacje wymienione w załącznikach I–VIII do rozporządzenia delegowanego 2015/3/UE na stronie internetowej, o której mowa w art. 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Artykuł 1
Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ogólne ramy dla sekurytyzacji. Definiuje się w nim sekurytyzację i ustanawia wymogi dotyczące należytej staranności, zatrzymania ryzyka oraz przejrzystości, odnoszące się do stron uczestniczących w sekurytyzacji **■**. Określa się w nim również ramy *prostej, przejrzystej i standardowej* sekurytyzacji (STS).
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do inwestorów instytucjonalnych **■** oraz do jednostek inicjujących, *jednostek sponsorujących*, pierwotnych kredytodawców **■** i jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia **■** stosuje się następujące definicje:

- (1) „sekurytyzacja” oznacza transakcję lub program, w wyniku których ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji ulega podziałowi na transze charakteryzujące się *wszystkimi* następującymi cechami:
 - a) płatności w ramach transakcji lub programu zależą od dochodów z tytułu *ekspozycji* lub puli ekspozycji;
 - b) hierarchia transz określa rozkład strat w czasie trwania transakcji lub programu;
 - c) *nie tworzą one ekspozycji, które posiadają wszystkie cechy wymienione w art. 147 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 2013/575;*

- (2) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” lub „SSPE” oznacza spółkę, instytucję powierniczą lub inny ■ podmiot, niebędące jednostką inicjującą lub jednostką sponsorującą, utworzone w celu przeprowadzenia co najmniej jednej sekurytyzacji, oraz których działalność ogranicza się do działań odpowiednich dla osiągnięcia tego celu i których struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań SSPE od zobowiązań jednostki inicjującej ■ ;
- (3) „jednostka inicjująca” oznacza:
- a) jednostkę, która samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, była zaangażowana w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji; lub
 - b) jednostkę, która kupuje ekspozycje osoby trzeciej *na* własny rachunek, a następnie poddaje je sekurytyzacji;
- (4) „resekurytyzacja” oznacza sekurytyzację, w przypadku której co najmniej jedna z ekspozycji bazowych jest pozycją sekurytyzacyjną;
- (5) „jednostka sponsorująca” oznacza instytucję kredytową, *zlokalizowaną w Unii lub poza jej terytorium, zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt (1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt (1) dyrektywy 2014/65/UE*, niebędące jednostką inicjującą; jednostka sponsorująca
- a) ustanawia i prowadzi program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inną ■ sekurytyzację, w ramach której kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi, *lub*

b) ustanawia program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami lub inną sekurytyzację, w ramach której kupowane są ekspozycje od jednostek będących osobami trzecimi, i przekazuje bieżące aktywne zarządzanie portfelem związane z daną sekurytyzacją jednostce upoważnionej do wykonywania takiej działalności zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE, dyrektywą 2011/61/UE lub dyrektywą 2009/65/WE;

- (6) „transza” oznacza ustalony umownie segment ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub pulą ekspozycji, gdy pozycja w takim segmencie wiąże się z większym lub mniejszym ryzykiem straty kredytowej niż pozycja o tej samej kwocie w innym segmencie; nie uwzględnia się przy tym ochrony kredytowej zapewnianej przez osoby trzecie bezpośrednio posiadaczom pozycji w danym segmencie lub w innych segmentach;
- (7) „program emisji papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „program ABCP” oznacza program sekurytyzacji, w ramach którego emitowane papiery wartościowe przyjmują głównie postać papierów dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym jeden rok lub krótszym;
- (8) „transakcja na papierach dłużnych przedsiębiorstw zabezpieczonych aktywami” lub „transakcja ABCP” oznacza sekurytyzację w ramach programu ABCP;

- (9) „sekurytyzacja tradycyjna” oznacza sekurytyzację, w ramach której dokonuje się **przeniesienia udziału** gospodarczego w ekspozycjach będących przedmiotem sekurytyzacji w **drodze** przeniesienia własności sekurytyzowanych ekspozycji z jednostki inicjującej ■ na rzecz SSPE lub poprzez subpartycypację takiej jednostki. Wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych jednostki inicjującej ■ ;
- (10) „sekurytyzacja syntetyczna” oznacza sekurytyzację, w ramach której przeniesienie ryzyka odbywa się przy użyciu kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji, a ekspozycje będące przedmiotem sekurytyzacji pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;
- (11) „inwestor” oznacza osobę **fizyczną lub prawną** posiadającą ■ **pozycję** sekurytyzacyjną;
- (12) „**inwestor** instytucjonalny” oznacza **inwestora, który jest:**
- a) zakładem** ubezpieczeniowym zdefiniowanym w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłagalność II);
- b) zakładem** reasekuracji zdefiniowanym w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE; ■

- c) *instytucją* pracowniczych programów emerytalnych objętą zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341⁶ zgodnie z jej art. 2, chyba że państwo członkowskie zdecydowało o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części do takiej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy; *lub osobą zarządzającą lub upoważnionym podmiotem wyznaczonymi przez instytucję pracowniczych programów emerytalnych na mocy art. 32 dyrektywy (UE) nr 2016/2341;*
- d) zarządzającym alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 *lit. b)* dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE⁷, który zarządza alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AFI) lub wprowadza je do obrotu w Unii; █
- e) spółką zarządzającą *przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)*, zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 *lit. b)* dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁸; █
- f) wewnętrznym zarządzanym UCITS będącym spółką inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i nie wyznaczyła spółki zarządzającej, która uzyskała zezwolenie na podstawie tej dyrektywy, do zarządzania jej sprawami; █

⁶ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

g) *instytucją* kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 **pkt (1)** ■ rozporządzenia (UE) nr **575/2013 do celów tego rozporządzenia lub firmą inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt (2) tego rozporządzenia;**

- (13) „jednostka obsługująca” oznacza jednostkę zdefiniowaną w art. 142 ust. 1 **pkt 8** ■ rozporządzenia (UE) nr ■ **575/2013;**
- (14) „instrument wsparcia płynności” oznacza pozycję sekurytyzacyjną z tytułu umowy o dostarczenie środków finansowych w celu zapewnienia terminowości przepływów pieniężnych do inwestorów;
- (15) „ekspozycja odnawialna” oznacza ekspozycję, w przypadku której dozwolone są wahania sald należności *kredytobiorców* w zależności od ich decyzji o zaciąganiu i spłacaniu kredytu, do wysokości uzgodnionego limitu;
- (16) „sekurytyzacja odnawialna” oznacza sekurytyzację, w przypadku której sama struktura sekurytyzacji ulega odnowieniu poprzez dodawanie ekspozycji do puli ekspozycji lub usuwanie ich z niej, niezależnie od tego, czy ekspozycje są odnawiane czy nie;
- (17) „opcja przedterminowej spłaty należności” oznacza klauzulę umowną w ramach sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych lub sekurytyzacji odnawialnej nakazującą w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń wykup pozycji *sekurytyzacyjnych* inwestorów przed pierwotnie określonym terminem zapadalności *tych pozycji;*
- (18) „transza pierwszej straty” oznacza najbardziej podporządkowaną transzę w ramach sekurytyzacji, która jest pierwszą transzą służącą pokryciu poniesionej straty dotyczącej sekurytyzowanych ekspozycji i tym samym zapewnia ochronę transzy drugiej straty oraz, w stosownych przypadkach, ochronę transz mających wyższy stopień uprzywilejowania;

- (19) *„pozycja sekurytyzacyjna” oznacza ekspozycję z tytułu sekurytyzacji;*
- (20) *„pierwotny kredytodawca” oznacza jednostkę, która samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, zawarła pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania dłużnika lub potencjalnego dłużnika, stanowiące podstawę ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji;*
- (21) *„w pełni wspierany program ABCP” oznacza program ABCP, który jednostka sponsorująca w pełni i bezpośrednio wspiera, dostarczając SSPE co najmniej jeden instrument wsparcia płynności obejmujący co najmniej wszystkie następujące elementy:*
- a) wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe programu ABCP;*
 - b) wszelkie istotne ryzyka rozmycia ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji;*
 - c) wszelkie inne koszty związane z transakcją ABCP i na poziomie programu ABCP, które są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności kwoty w ramach papieru dłużnego przedsiębiorstw zabezpieczonego aktywami;*
- (22) *„w pełni wspierana transakcja ABCP” oznacza transakcję ABCP wspieraną przez instrument wsparcia płynności, na poziomie transakcji lub na poziomie programu ABCP, obejmujący co najmniej wszystkie następujące elementy:*
- a) wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe transakcji ABCP;*
 - b) wszelkie istotne ryzyka rozmycia ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji w ramach transakcji ABCP;*
 - c) wszelkie inne koszty związane z transakcją ABCP i na poziomie programu ABCP, które są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności kwoty w ramach papieru dłużnego przedsiębiorstw zabezpieczonego aktywami;*

- (23) *„repozytorium sekurytyzacji” oznacza osobę prawną zajmującą się gromadzeniem i przechowywaniem na szczeblu centralnym danych dotyczących sekurytyzacji.*

Do celów art. 8 niniejszego rozporządzenia, odesłania do „repozytorium transakcji” figurujące w art. 78, 79 i 80 rozporządzenia nr 648/2012/UE należy rozumieć jako odesłania do „repozytorium sekurytyzacji”.

Do celów art. 8 niniejszego rozporządzenia, odesłania do „repozytorium transakcji” figurujące w art. 61, 64, 65, 66 i 73 rozporządzenia nr 648/2012/UE należy rozumieć jako odesłania do „repozytorium sekurytyzacji”.

Artykuł 3

Sprzedaż sekurytyzacji klientom detalicznym

1. *Sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej nie może sprzedać pozycji sekurytyzacyjnej klientowi detalicznemu zdefiniowanemu w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE, chyba że spełnione są wszystkie następujące warunki:*
 - a) *sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej przeprowadził test odpowiedniości zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE;*
 - b) *sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej upewnił się, na podstawie testu, o którym mowa w lit. a), że dana pozycja sekurytyzacyjna jest odpowiednia dla tego klienta detalicznego;*
 - c) *sprzedawca pozycji sekurytyzacyjnej niezwłocznie przekazuje klientowi detalicznemu wyniki testu odpowiedniości w postaci sprawozdania.*

2. *Jeżeli warunki określone w ust. 1 są spełnione, a portfel instrumentów finansowych tego klienta detalicznego nie przekracza 500 000 EUR, sprzedawca zapewnia – na podstawie informacji dostarczonych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3 – by klient ten nie zainwestował łącznej kwoty przekraczającej 10 % portfela instrumentów finansowych tego klienta w pozycje sekurytyzacyjne oraz by początkowa minimalna kwota zainwestowana w co najmniej jedną pozycję sekurytyzacyjną wyniosła 10 000 EUR.*
3. *Klient detaliczny dostarcza sprzedawcy dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych, w tym ewentualnych inwestycjach w pozycje sekurytyzacyjne.*
4. *Do celów ust. 2 i 3 portfel instrumentów finansowych klienta detalicznego obejmuje depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, z wyłączeniem jednakże wszelkich instrumentów finansowych, które zostały użyte jako zabezpieczenie.*

Artykuł 4

Wymogi dla SSPE

SSPE nie może mieć siedziby w państwie trzecim, w którym zachodzi dowolna z poniższych sytuacji:

- a) *dane państwo trzecie figuruje w wykazie sporządzonym przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu jako kraj i terytorium wysokiego ryzyka, niechętny współpracy;*
- b) *państwo trzecie nie podpisało umowy z państwem członkowskim w celu zapewnienia, by dane państwo trzecie w pełni przestrzegało standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku lub w Modelowej konwencji OECD w sprawie wymiany informacji w kwestiach podatkowych, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w kwestiach podatkowych, łącznie z ewentualnymi wielostronnymi umowami podatkowymi.*

Rozdział 2

Przepisy mające zastosowanie do wszystkich sekurytyzacji

Artykuł 5

Wymogi dotyczące należytej staranności dla inwestorów instytucjonalnych

1. ***Przed wejściem w posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej*** inwestor instytucjonalny, ***inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca***, upewnia się, że:
 - a) jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca z ***siedzibą w Unii*** nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w **art. 4 ust. 1** pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – taka jednostka inicjująca lub taki pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich kredytów ***będących źródłem ekspozycji bazowych*** na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że taka jednostka inicjująca lub taki pierwotny kredytodawca posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania ***tych*** kryteriów i procesów **zgodnie z art. 17 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;**
 - b) ***jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – taka jednostka inicjująca lub taki pierwotny kredytodawca udzielają wszystkich kredytów będących źródłem ekspozycji bazowych na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że taka jednostka inicjująca lub taki pierwotny kredytodawca posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów w celu zapewnienia, by udzielanie kredytów odbywało się na podstawie szczegółowej oceny zdolności kredytowej dłużnika;***
 - c) ***jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w Unii – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto zgodnie z art. 4, a zatrzymanie ryzyka jest ujawniane inwestorowi instytucjonalnemu zgodnie z art. 5;***

- d) *jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca mają siedzibę w państwie trzecim – stale zatrzymują oni istotny udział gospodarczy netto, który w żadnym wypadku nie jest niższy niż 5 % ustalone zgodnie z metodyką określoną w art. 6, jak również że ujawniają zatrzymanie ryzyka inwestorom instytucjonalnym;*
- e) *jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE w stosownych przypadkach udostępniały informacje wymagane na mocy art. 7 z częstotliwością i zgodnie z zasadami przewidzianymi w tym artykule.*

2. *W drodze odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do w pełni wspieranych transakcji ABCP, wymóg określony w ust. 1 lit. a) ma zastosowanie do jednostki sponsorującej, która upewnia się, że jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca, niebędące instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną, udzielają wszystkich swoich kredytów na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają skuteczne systemy na potrzeby stosowania tych kryteriów i procesów.*

3. *Przed wejściem w posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, przeprowadza analizę due diligence, która pozwala mu ocenić ryzyka związane z daną sekurytyzacją. Ocena ta obejmuje co najmniej następujące elementy :*

- a) *charakterystykę ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej i ekspozycji bazowych;*
- b) *wszystkie cechy strukturalne sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, w tym: umowna kolejność płatności i kolejność zdarzeń uruchamiających płatność, elementy wsparcia jakości kredytowej, elementy wsparcia płynności, mechanizmy wyzwiania wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania;*

- c) w odniesieniu do *sekurytyzacji zgłoszonej jako STS zgodnie z art. 27 – spełnianie przez tę* sekurytyzację wymogów określonych w art. 19–22 lub w art. 23–26 i *art. 27*. Inwestorzy instytucjonalni mogą w odpowiednim stopniu polegać na zgłoszeniu STS zgodnie z art. 27 ust. 1 oraz na ujawnionych przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE informacjach dotyczących zgodności z wymogami STS, *nie działając wyłącznie ani automatycznie w oparciu o takie zgłoszenie lub informacje*.

Niezależnie od lit. a) i b), w przypadku w pełni wspieranego programu ABCP inwestorzy instytucjonalni inwestujący w papiery dłużne przedsiębiorstw emitowane w ramach danego programu ABCP uwzględniają cechy programu ABCP i pełne wsparcie na utrzymanie płynności.

4. *Inwestor instytucjonalny, inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, posiadający pozycję* sekurytyzacyjną, musi co najmniej:

- a) ustanowić pisemne procedury *odpowiednie i proporcjonalne do* profilu ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej **■** i **■**, w stosownych przypadkach, do ich portfela handlowego i bankowego, w *celu* bieżącego monitorowania zgodności z przepisami ust. 1 i 3 oraz dochodów z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej i ekspozycji bazowych.

W stosownych przypadkach, w odniesieniu do sekurytyzacji i ekspozycji bazowych, te pisemne procedury obejmują monitorowanie rodzaju ekspozycji, udziału procentowego kredytów przeterminowanych o ponad 30, 60 i 90 dni, współczynników niewykonania zobowiązań, częstości przedterminowych spłat, kredytów w windykacji, stóp odzysku, odkupów, modyfikacji pożyczek, przerw w spłacie, rodzaju zabezpieczenia i zajmowania zabezpieczeń, oraz rozkładu częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub innych środków oceny wiarygodności kredytowej odnoszących się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikacji sektorowej i geograficznej, rozkładu częstości współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości. Jeżeli ekspozycje bazowe są same w sobie sekurytyzacjami, inwestorzy instytucjonalni monitorują również ekspozycje bazowe tych sekurytyzacji;

- b) *w przypadku sekurytyzacji innej niż w ramach w pełni wspieranego programu ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia wspierających ekspozycje bazowe lub, w braku wystarczających danych na temat przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczenia, testy warunków skrajnych w odniesieniu do zakładanych strat, z uwzględnieniem* charakteru, skali i stopnia złożoności ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej;
- c) *w przypadku w pełni wspieranego programu ABCP – regularnie przeprowadzać testy warunków skrajnych w odniesieniu do wypłacalności i płynności jednostki sponsorującej;*
- d) zapewnić ■ sprawozdawczość wewnętrzną dla swojego organu zarządzającego, tak aby *znał on istotne ryzyka* wynikające z *pozycji* sekurytyzacyjnej oraz tak aby ■ *ryzyka* te były adekwatnie zarządzane;

- e) być w stanie wykazać – na wniosek – swoim właściwym organom, że ■ mają kompleksową i dokładną wiedzę na temat danej pozycji *sekurytyzacyjnej* i jej ekspozycji bazowych oraz że wdrożyli pisemne zasady i procedury na potrzeby zarządzania ryzykiem ■ względem danej *pozycji sekurytyzacyjnej oraz na potrzeby prowadzenia rejestru weryfikacji i należytej staranności zgodnie z ust. 1 i 2 oraz wszelkich innych* istotnych informacji;
- f) *w przypadku ekspozycji z tytułu w pełni wspieranego programu ABCP – być w stanie wykazać, na wniosek, swoim właściwym organom, że mają kompleksową i dokładną wiedzę na temat jakości kredytowej jednostki sponsorującej oraz na temat warunków dostarczonego instrumentu wsparcia płynności.*

5. *Bez uszczerbku dla ust 1–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy inwestor instytucjonalny upoważnił innego inwestora instytucjonalnego do podejmowania decyzji w zakresie zarządzania inwestycyjnego, które mogłyby narazić go na ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, ten inwestor instytucjonalny może polecić tej stronie zarządzającej, by wypełniła jego obowiązki na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do każdej ekspozycji z tytułu sekurytyzacji będącej wynikiem tych decyzji. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy inwestorowi instytucjonalnemu polecono na mocy niniejszego ustępu wypełnienie obowiązków innego inwestora instytucjonalnego i gdy nie wykona on tych obowiązków, wszelkie sankcje wynikające z art. 32 i 33 mogły zostać nałożone na zarządzającego inwestora instytucjonalnego, a nie na inwestora instytucjonalnego, który posiada ekspozycję z tytułu danej sekurytyzacji.*

Artykuł 6
Zatrzymanie ryzyka

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub ■ pierwotny kredytodawca sekurytyzacji stale zatrzymują istotny udział gospodarczy netto w sekurytyzacji – ***mierzony w momencie inicjowania sekurytyzacji i określony na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych*** – w wysokości nie mniejszej niż 5 %. Jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub ■ pierwotny kredytodawca nie uzgodnili między sobą, kto zatrzyma istotny udział gospodarczy netto, wówczas zatrzymuje go jednostka inicjująca. Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących zatrzymania. ■ Istotny udział gospodarczy netto nie jest dzielony między poszczególne rodzaje podmiotów zatrzymujących i nie podlega żadnemu ograniczeniu ryzyka kredytowego ani zabezpieczeniu.

Do celów niniejszego artykułu jednostki nie uznaje się za jednostkę inicjującą, jeżeli została ustanowiona lub działa wyłącznie w celu sekurytyzowania ekspozycji.

2. ***Jednostki inicjujące nie dokonują wyboru aktywów, które mają zostać przeniesione do SSPE, z myślą o sprawieniu, by straty z tytułu aktywów przeniesionych na rzecz SSPE, mierzone w trakcie całego okresu trwania transakcji lub w maksymalnym okresie 4 lat, w przypadku gdy transakcja trwa dłużej niż 4 lata, były wyższe niż straty poniesione w takim samym okresie z tytułu porównywalnych aktywów posiadanych w bilansie jednostki inicjującej. Jeżeli właściwy organ znajdzie dowody wskazujące na naruszenie tego zakazu, bada on wyniki aktywów przeniesionych do SSPE i porównywalnych aktywów posiadanych w bilansie jednostki inicjującej. Jeżeli wyniki przeniesionych aktywów będą wyraźnie gorsze od wyników porównywalnych aktywów posiadanych w bilansie jednostki inicjującej na skutek zamierzonego działania jednostki inicjującej, właściwy organ nakłada sankcję na mocy art. 32 i 33.***

3. Za zatrzymanie istotnego udziału gospodarczego netto nie mniejszego niż 5 % w rozumieniu ust. 1 uznaje się tylko jedno z poniższych:
- a) zatrzymanie **nie** mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z transz sprzedanych lub przeniesionych na rzecz inwestorów;
 - b) w przypadku sekurytyzacji odnawialnych lub sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – zatrzymanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego **nie** mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej z sekurytyzowanych ekspozycji;
 - c) zatrzymanie losowo wybranych ekspozycji o równowartości **nie** mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli w innym przypadku takie niesekurytyzowane ekspozycje zostałyby sekurytyzowane w danej sekurytyzacji, o ile liczba ekspozycji potencjalnie sekurytyzowanych jest **nie** mniejsza niż 100 w momencie inicjowania;
 - d) zatrzymanie transzy pierwszej straty oraz w razie potrzeby, jeżeli takie zatrzymanie nie stanowi 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, innych transz o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przeniesione na rzecz inwestorów lub sprzedane inwestorom i o terminie zapadalności nie wcześniejszym niż termin transz przeniesionych na rzecz inwestorów lub sprzedanych inwestorom, tak aby zatrzymana wartość wynosiła ogółem **nie** mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji; **lub**
 - e) zatrzymanie ekspozycji pierwszej straty w wysokości nie mniej niż 5 % każdej ekspozycji sekurytyzowanej w danej sekurytyzacji.

4. Jeżeli finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z siedzibą w Unii w rozumieniu dyrektywy **■** 2002/87/WE, **■** instytucja dominująca lub finansowa spółka holdingowa z siedzibą w Unii, bądź jedna z jej jednostek zależnych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jako jednostka inicjująca lub **■** jednostka sponsorująca sekurytyzują ekspozycje z jednej lub kilku instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, wymogi, o których mowa w ust. 1, mogą zostać spełnione na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej **■** instytucji dominującej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

Akapit pierwszy stosuje się tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, spełniają wymogi określone w art. 79 dyrektywy **Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE** oraz terminowo przekazują informacje potrzebne do spełnienia wymogów określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej oraz unijnej dominującej instytucji kredytowej, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z siedzibą w Unii.

5. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach, w których sekurytyzowane ekspozycje są ekspozycjami wobec następujących podmiotów lub są przez te podmioty w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane:
- a) rządy centralne lub banki centralne;
 - b) samorządy regionalne, władze lokalne i podmioty sektora publicznego państw członkowskich w rozumieniu art. 4 ust. 1 **pkt 8** ■ rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) instytucje, którym przypisano wagę ryzyka 50 % lub mniej zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - d) krajowe banki lub instytucje prorozwojowe w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/1017;***
 - e) wielostronne banki rozwoju wymienione w art. 117 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
6. Ust. 1 nie ma zastosowania do transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, jeżeli bazowe podmioty referencyjne są identyczne z podmiotami tworzącymi indeks podmiotów, który jest szeroko wykorzystywany w obrocie, lub jeżeli stanowią one inne zbywalne papiery wartościowe niebędące pozycjami sekurytyzacyjnymi.

7. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) w bliskiej współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia wymogu zatrzymania ryzyka, w szczególności w odniesieniu do:
- a) warunków zatrzymania ryzyka zgodnie z ust. 3, w tym realizacji poprzez syntetyczną lub warunkową formę zatrzymania;
 - b) pomiaru poziomu zatrzymania, o którym mowa w ust. 1;
 - c) zakazu zabezpieczania lub sprzedaży zatrzymanego udziału;
 - d) warunków zatrzymania na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 4;
 - e) warunków wyłączenia transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, o których mowa w ust. 6.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [sześć miesięcy *od daty* wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja ***jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania*** regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 7

Wymogi dotyczące przejrzystości dla jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji udostępniają, zgodnie z ust. 2 **niniejszego artykułu**, co najmniej następujące informacje posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych ■, właściwym organom, o których mowa w art. 29, i – **na wniosek – potencjalnym inwestorom**:
 - a) co kwartał informacje na temat ■ **ekspozycji** bazowych lub, w przypadku ABCP – co miesiąc informacje na temat wiarygodności bazowych lub należności kredytowych;
 - b) **wszelką dokumentację bazową niezbędną do zrozumienia transakcji, w tym – choć nie tylko** – w stosownych przypadkach, następujące dokumenty ■ :
 - (i) ostateczny dokument ofertowy lub prospekt emisyjny wraz z dokumentami dotyczącymi zamknięcia transakcji, z wyłączeniem opinii prawnych;
 - (ii) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej – umowę sprzedaży aktywów, umowę cesji, nowacji lub przeniesienia aktywów i wszelkie stosowne deklaracje powiernictwa;
 - (iii) umowy dotyczące instrumentów pochodnych i gwarancji oraz wszelkie stosowne dokumenty w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, w przypadku gdy ekspozycje będące przedmiotem sekurytyzacji pozostają ekspozycjami jednostki inicjującej;

- (iv) umowy obsługi, obsługi rezerwowej, administrowania i zarządzania płynnością;
- (v) umowę powierniczą, dokument zabezpieczenia, umowę agencyjną, umowę z bankiem, w którym prowadzony jest rachunek, umowę inwestycji gwarantowanych, umowę ramową dotyczącą warunków lub zarządu powierniczego lub umowę ramową dotyczącą definicji lub podobną dokumentację prawną o równoważnej wartości prawnej;
- (vi) wszelkie stosowne umowy między wierzycielami, dokumenty dotyczące instrumentów pochodnych, umowy pożyczki podporządkowanej, umowy pożyczki na rozpoczęcie działalności, umowy instrumentu wsparcia płynności.

Dokumenty te zawierają szczegółowy opis kolejności płatności z tytułu sekurytyzacji;

- c) w przypadku gdy prospekt emisyjny nie został sporządzony zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁹ – streszczenie transakcji lub przegląd głównych cech sekurytyzacji, w tym, w stosownych przypadkach:
 - (i) szczegółowe informacje dotyczące struktury transakcji, ***w tym schematy struktury zawierające przegląd transakcji, przepływy pieniężne i strukturę własności;***
 - (ii) szczegółowe informacje dotyczące: charakterystyki ekspozycji, przepływów pieniężnych, ***kaskady strat***, cech wsparcia jakości kredytowej i wsparcia płynności;

⁹ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

- (iii) szczegółowe informacje dotyczące praw głosu posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych i ich związku z innymi zabezpieczonymi wierzycielami;
- (iv) wykaz wszystkich mechanizmów inicjujących i zdarzeń, o których mowa w dokumentach przekazanych ■ zgodnie z lit. b) i które mogą mieć istotny wpływ na dochody z tytułu *pozycji* sekurytyzacyjnej;
- d) w przypadku sekurytyzacji STS – zgłoszenie STS, o którym mowa w art. 27 ■ ;
- e) kwartalne sprawozdania dla inwestorów, lub – w przypadku ABCP – miesięczne sprawozdania dla inwestorów, zawierające następujące informacje:
 - (i) wszystkie zasadniczo istotne dane na temat jakości kredytowej i dochodów z tytułu ekspozycji bazowych;
 - (ii) *w przypadku sekurytyzacji, która nie jest transakcją ABCP* – dane na temat przepływów pieniężnych generowanych przez ekspozycje bazowe oraz przez zobowiązania danej sekurytyzacji, ■ a w *przypadku wszystkich sekurytyzacji* – informacje na temat uruchomienia dowolnego z mechanizmów inicjujących, powodujących zmiany w kolejności płatności lub zastąpienie któregoś z kontrahentów;
 - (iii) informacje na temat zatrzymanego ryzyka, *w tym informacje na temat tego, które z warunków przewidzianych w art. 6 ust. 3 zostały zastosowane*, zgodnie z art. 6 ■ ;

- f) **wszelkie informacje wewnętrzne dotyczące sekurytyzacji, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE muszą podać do wiadomości publicznej zgodnie z art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014¹⁰, dotyczące wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku;**
- g) jeżeli *lit.* f) nie ma zastosowania, wszelkie istotne zdarzenia, takie jak:
- (i) istotne naruszenie obowiązków określonych w dokumentach przekazanych zgodnie z *lit.* b), w tym wszelkie środki naprawcze, zwolnienia lub zezwolenia zastosowane w następstwie takiego naruszenia;
 - (ii) zmiana cech strukturalnych, która może mieć istotny wpływ na dochody z tytułu sekurytyzacji;
 - (iii) **■ zmiana charakterystyki ryzyka sekurytyzacji lub ekspozycji bazowych, która może mieć istotny wpływ na dochody z tytułu sekurytyzacji;**
 - (iv) w przypadku sekurytyzacji STS – jeżeli sekurytyzacja przestaje spełniać wymogi STS lub jeżeli właściwe organy zastosowały środki naprawcze lub administracyjne;
 - (v) wszelkie istotne zmiany w dokumentach transakcji.

Informacje opisane w *lit.* b), c) i d) udostępnia się **przed wyceną**.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

Informacje opisane w *lit. a) i e)* udostępnia się w tym samym momencie co kwartał, najpóźniej jeden miesiąc po terminie wymagalności płatności odsetek *lub – w przypadku transakcji ABCP – najpóźniej jeden miesiąc po zakończeniu okresu objętego sprawozdaniem.*

W przypadku ABCP informacje opisane w lit. a), lit. c) ppkt (ii) oraz lit. e) ppkt (i) udostępnia się w formie zbiorczej posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych i – na wniosek – potencjalnym inwestorom. Dane na poziomie kredytu udostępnia się jednostce sponsorującej i – na wniosek – właściwym organom.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 596/2014 informacje opisane w lit. f) i g) udostępnia się niezwłocznie.

Stosując przepisy niniejszego ustępu, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji przestrzegają przepisów prawa krajowego i unijnego regulujących ochronę poufności informacji i przetwarzania danych osobowych, tak by uniknąć potencjalnych naruszeń takich przepisów, jak również wszelkich zobowiązań w zakresie poufności odnoszących się do informacji o kliencie, pierwotnym kredytodawcy lub dłużniku, chyba że takie informacje poufne mają formę zanonimizowaną lub zagregowaną.

W szczególności w odniesieniu do informacji, o których mowa w lit. b), jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE mogą przedstawić streszczenie odnośnej dokumentacji.

Właściwe organy, o których mowa w art. 29, mają możliwość wnoszenia o udzielenie im takich informacji poufnych w celu wypełnienia ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE danej sekurytyzacji wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie wypełniać wymogi informacyjne wynikające z ust. 1 *lit. a), b), d), e), f) i g)*.

Jednostka wyznaczona zgodnie z akapitem pierwszym udostępnia informacje *dotyczące transakcji sekurytyzacyjnej za pomocą repozytorium* sekurytyzacji.

Obowiązek, o którym mowa w akapicie drugim, nie ma zastosowania do sekurytyzacji, w przypadku gdy nie ma obowiązku sporządzania prospektu emisyjnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE.

Jeżeli żadne repozytorium sekurytyzacji nie jest zarejestrowane zgodnie z art. 10, jednostka wyznaczona do wypełnienia wymogów określonych w ust. 1 udostępnia informacje za pośrednictwem strony internetowej, *która spełnia wszystkie następujące warunki:*

- a) *obejmuje* dobrze funkcjonujący system kontroli jakości danych;
- b) *podlega* odpowiednim standardom zarządzania oraz jest objęta utrzymaniem i działaniem odpowiedniej struktury organizacyjnej, *która zapewnia* ciągłość i prawidłowe funkcjonowanie *danej strony internetowej*;
- c) *podlega* odpowiednim systemom, środkom kontroli i procedurom, *które* identyfikują *wszystkie istotne* źródła ryzyka operacyjnego;

- d) **obejmuje** systemy, **które** zapewniają ochronę i integralność otrzymanych informacji oraz szybką rejestrację informacji;
- e) **umożliwia przechowywanie** informacji ■ przez co najmniej 5 lat po upływie terminu zapadalności sekurytyzacji.

Jednostkę odpowiedzialną za przekazywanie informacji ■ oraz **repozytorium sekurytyzacji**, w którym udostępnione są informacje, wskazuje się w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji.

3. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ■ informacji, które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE **muszą** przekazywać w **celu** wypełnienia swoich obowiązków określonych w ust. 1 *lit. a) i e)* ■, oraz sposobu ich prezentacji za pomocą ujednoliconych szablonów, **z uwzględnieniem tego, czy informacje są użyteczne dla posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, czy pozycja sekurytyzacyjna ma charakter krótkoterminowy oraz – w przypadku transakcji ABCP – czy jest ona w pełni wspierana przez jednostkę sponsorującą.**

■

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [jeden rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja **jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania** regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział 3

Warunki i procedury rejestracji repozytorium sekurytyzacji

Artykuł 8

Rejestracja repozytorium sekurytyzacji

- 1. Repozytorium transakcji rejestruje się w ESMA do celów art. 5 zgodnie z warunkami i procedurą określonymi w niniejszym artykule.**
- 2. Aby kwalifikować się do rejestracji na mocy niniejszego artykułu, repozytorium sekurytyzacji musi być osobą prawną z siedzibą w Unii, stosować procedury służące sprawdzeniu kompletności i prawidłowości szczegółowych informacji zgłaszanych mu na podstawie art. 7 ust. 1 oraz spełniać wymogi ustanowione w art. 78, 79 i 80 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Do celów niniejszego artykułu odesłania w art. 78 i 80 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do jego art. 9 traktuje się jako odesłania do art. 5 niniejszego rozporządzenia.**
- 3. Rejestracja repozytorium sekurytyzacji jest ważna na całym terytorium Unii.**
- 4. Zarejestrowane repozytorium sekurytyzacji w każdym momencie spełnia warunki rejestracji. Repozytorium sekurytyzacji niezwłocznie powiadamia ESMA o wszelkich istotnych zmianach w warunkach rejestracji.**

5. *Repozytorium sekurytyzacji składa do ESMA jedno z następujących:*
- a) *wniosek o rejestrację;*
 - b) *wniosek o rozszerzenie rejestracji do celów art. 7 niniejszego rozporządzenia w przypadku repozytorium transakcji już zarejestrowanego na mocy tytułu VI rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub tytułu I rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 2365/2015.*
6. *W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność.*
- Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium sekurytyzacji ma przedłożyć dodatkowe informacje.*
- Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym odpowiednio repozytorium sekurytyzacji.*
7. *Aby zapewnić spójne stosowanie niniejszego artykułu, ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółowych informacji dotyczących wszystkich z wymienionych poniżej elementów:*
- a) *procedur, o których mowa ust. 2 niniejszego artykułu i które mają być stosowane przez repozytoria sekurytyzacji w celu sprawdzenia kompletności i prawidłowości szczegółowych informacji zgłaszanych im na podstawie art. 7 ust. 1;*

b) wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 5 lit. a);

c) uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 5 lit. b).

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [jeden rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8. *Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 1 i 2, ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu obu z poniższych elementów:*

a) wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 5 lit. a);

b) wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 5 lit. b).

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) ESMA opracowuje uproszczony format w celu uniknięcia powielania procedur.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia [jeden rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 9

Powiadomienie właściwych organów i konsultacje z nimi przed rejestracją lub rozszerzeniem rejestracji

- 1. Jeżeli repozytorium sekurytyzacji występuje o rejestrację lub rozszerzenie rejestracji jako repozytorium transakcji i jest podmiotem, który otrzymał zezwolenie wydane przez właściwy organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, lub został przez ten organ zarejestrowany, wówczas ESMA – przed zarejestrowaniem lub rozszerzeniem rejestracji danego repozytorium sekurytyzacji – bez zbędnej zwłoki powiadamia ten właściwy organ i konsultuje się z nim.*
- 2. ESMA i odpowiedni właściwy organ wymieniają wszelkie informacje niezbędne do zarejestrowania repozytorium sekurytyzacji lub rozszerzenia jego rejestracji, jak również do nadzorowania, czy podmiot ten spełnia warunki swojej rejestracji lub swojego zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę.*

Artykuł 10
Rozpatrzenie wniosku

1. *W terminie 40 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 8 ust. 6, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację, lub o rozszerzenie rejestracji, w oparciu o to, czy dane repozytorium sekurytyzacji spełnia przepisy niniejszego rozdziału, i przyjmuje decyzję o rejestracji lub jej rozszerzeniu lub decyzję o odmowie rejestracji lub jej rozszerzenia, wraz z pełnym uzasadnieniem.*
2. *Decyzja wydana przez ESMA na mocy ust. 1 wchodzi w życie piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.*

Artykuł 11

Powiadomienie o decyzjach ESMA w sprawie rejestracji lub rozszerzeniu rejestracji

1. *Po przyjęciu decyzji, o której mowa w art. 10, lub cofnięciu rejestracji, o którym mowa w art. 13 ust. 1, ESMA powiadamia o tym dane repozytorium transakcji w terminie pięciu dni roboczych, podając pełne uzasadnienie swojej decyzji.*

ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia o swojej decyzji właściwy organ, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

2. *ESMA bez zbędnej zwłoki informuje Komisję o każdej decyzji podjętej zgodnie z ust. 1.*

3. *ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów sekurytyzacji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie pięciu dni roboczych od podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1.*

Artykuł 12

Uprawnienia ESMA

1. *Uprawnienia powierzone ESMA zgodnie z art. 61–68, 73 i 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w związku z jego załącznikami I i II, są wykonywane również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. Odesłania do art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w załączniku I do tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do art. 15 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.*
2. *Uprawnienia powierzone, zgodnie z art. 61, 62 i 63 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ESMA lub urzędnikowi ESMA lub innej osobie upoważnionej przez ESMA nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte poufnością wymiany informacji między prawnikiem a klientem.*

Artykuł 13

Cofnięcie rejestracji

1. *Bez uszczerbku dla art. 73 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ESMA cofa rejestrację repozytorium sekurytyzacji, jeżeli dane repozytorium sekurytyzacji:*
- a) *wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w poprzednich sześciu miesiącach;*
 - b) *uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób;*
 - c) *przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane.*

2. *ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 9 ust. 1, o decyzji w sprawie cofnięcia rejestracji repozytorium sekurytyzacji.*
3. *W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium sekurytyzacji świadczy usługi i prowadzi działalność, stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki cofnięcia rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji. Jeżeli ESMA nie zdecyduje się na cofnięcie rejestracji danemu repozytorium sekurytyzacji, przedstawia szczegółowe uzasadnienie swojej decyzji.*
4. *Właściwym organem, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, jest organ wyznaczony na podstawie art. 29 niniejszego rozporządzenia.*

Artykuł 14

Oplaty nadzorcze

1. *ESMA pobiera od repozytoriów sekurytyzacji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.*

Oplaty te są proporcjonalne do obrotów danego repozytorium sekurytyzacji i w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z rejestracją i uznaniem repozytoriów sekurytyzacji oraz nadzorem nad nimi, a także zwrotem wszelkich kosztów, jakie właściwe organy mogą ponieść w wyniku ewentualnego przekazania zadań zgodnie z art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W zakresie, w jakim art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia odsyła do art. 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, odesłania do art. 72 ust. 3 tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do ust. 2 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy repozytorium transakcji zostało już zarejestrowane na mocy tytułu VI rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub na mocy tytułu I rozdział III rozporządzenia (UE) nr 2365/2015, opłaty, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dostosowuje się jedynie w celu odzwierciedlenia dodatkowych niezbędnych wydatków i kosztów związanych z rejestracją i uznaniem repozytoriów sekurytyzacji oraz nadzorem nad nimi na mocy niniejszego rozporządzenia.

- 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 47 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez dodatkowe doprecyzowanie rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.*

Artykuł 15

Dostępność danych przechowywanych w repozytorium sekurytyzacji

- 1. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 2 repozytorium sekurytyzacji gromadzi i przechowuje szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji. Zapewnia ono bezpośredni, natychmiastowy i bezpłatny dostęp wszystkim następującym podmiotom, aby umożliwić im wykonywanie ich odnośnych zadań, uprawnień i obowiązków:*
 - a) ESMA;*
 - b) EUNB;*
 - c) EIOPA;*
 - d) ERRS;*

- e) *stosowni członkowie ESBC, w tym Europejski Bank Centralny (EBC) w trakcie wykonywania jego zadań w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;*
- f) *stosowne organy, których odnośne obowiązki i uprawnienia nadzorcze obejmują transakcje, rynki, uczestników i aktywa objęte zakresem niniejszego rozporządzenia;*
- g) *organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na mocy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE;*
- h) *Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014;*
- i) *organy, o których mowa w art. 29;*
- j) *inwestorzy i potencjalni inwestorzy.*

2. *ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA oraz z uwzględnieniem potrzeb podmiotów, o których mowa w ust. 1, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:*

- a) *szczegółowe informacje na temat sekurytyzacji, o których mowa w ust. 1 i które jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE przekazują w celu wypełnienia ich obowiązków na podstawie art. 7 ust. 1;*

- b) ujednolicone szablony, z wykorzystaniem których jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE przekazują informacje do repozytorium sekurytyzacji, z uwzględnieniem rozwiązań opracowanych przez istniejące podmioty gromadzące dane sekurytyzacyjne, w szczególności European Data Warehouse;*
- c) standardy operacyjne niezbędne do umożliwienia terminowego, ustrukturyzowanego i kompleksowego:
 - (i) gromadzenia danych przez repozytoria sekurytyzacji;*
 - (ii) agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów sekurytyzacji;**
- d) szczegółowe informacje, do których dostęp mają mieć podmioty określone w ust. 1, z uwzględnieniem ich uprawnień i specyficznych potrzeb;*
- e) warunki, na jakich podmioty, o których mowa w ust. 2, mają mieć bezpośredni i natychmiastowy dostęp do danych przechowywanych w repozytoriach sekurytyzacji.*

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [jeden rok od daty wejścia w życie] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 16

Zakaz resekurytyzacji

- 1. Ekspozycje bazowe wykorzystywane w sekurytyzacji nie obejmują pozycji sekurytyzacyjnych.*

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego wymóg ten nie ma zastosowania do:

- a) sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r.; i*
- b) sekurytyzacji, które mają być stosowane w uzasadnionych celach, jak określono w ust. 3 w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tej dacie.*

2. *Właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 29 ust. 2, 3 lub 4, stosownie do sytuacji, może zezwolić podmiotowi objętemu jego nadzorem na włączenie w sekurytyzację pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych, jeżeli ten właściwy organ uzna, że zastosowanie resekurytyzacji ma miejsce w uzasadnionych celach, jak określono w ust. 3.*

Jeżeli taki nadzorowany podmiot jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym, konsultuje się z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ewentualnym innym organem stosownym dla tego podmiotu, zanim zezwoli na włączenie w sekurytyzację pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych. Takie konsultacje nie mogą trwać dłużej niż [60] dni od dnia, w którym właściwy organ powiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ewentualny inny organ stosowny dla tego podmiotu o potrzebie konsultacji.

Jeżeli konsultacje doprowadziły do decyzji o wydaniu zezwolenia na zastosowanie pozycji sekurytyzacyjnych jako ekspozycji bazowych w sekurytyzacji, właściwy organ powiadamia o tym fakcie ESMA.

3. *Dla potrzeb niniejszego artykułu za uzasadnione cele uznaje się, co następuje:*
- a) *ułatwienie likwidacji instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub instytucji finansowej, z zapewnieniem ich prawidłowego funkcjonowania przy założeniu kontynuacji działalności w celu uniknięcia ich likwidacji;*
 - b) *w przypadku gdy ekspozycje bazowe są zagrożone – ochrona interesów inwestorów.*
4. *W pełni wspieranego programu ABCP nie uznaje się za resekurytyzację do celów niniejszego artykułu, pod warunkiem że żadna z transakcji ABCP w ramach tego programu nie jest resekurytyzacją i że wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia dodatkowej warstwy transz na poziomie programu.*
5. *Aby odzwierciedlić zmiany rynkowe dotyczące innych resekurytyzacji podjętych w uzasadnionych celach, i z uwzględnieniem nadrzędnych celów w postaci stabilności finansowej i ochrony najlepszych interesów inwestorów, ESMA – w ścisłej współpracy z EUNB – może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia wykazu uzasadnionych celów określonych w ust. 3.*

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 17

Kryteria przyznawania kredytu

- 1. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy stosują do ekspozycji, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria udzielania kredytu, jakie stosują do ekspozycji niesekurytyzowanych. W tym celu stosowane są te same jasno określone procesy zatwierdzania oraz, w stosownych przypadkach, zmiany, odnawiania i refinansowania kredytów. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy posiadają skuteczne systemy w celu stosowania tych kryteriów i procesów w celu zapewnienia, by kredytów udzielano na podstawie szczegółowej oceny zdolności kredytowej dłużnika, z odpowiednim uwzględnieniem czynników istotnych dla upewnienia się, że dłużnik ma szansę dotrzymać swoich zobowiązań wynikających z umowy kredytowej.*
- 2. Jeżeli ekspozycjami bazowymi sekurytyzacji są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula tych kredytów nie obejmuje żadnych kredytów, które są oferowane i zawierane w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować informacji przedstawionych przez składającego wniosek.*
- 3. Jeżeli jednostka inicjująca kupuje na własny rachunek ekspozycje osoby trzeciej, a następnie poddaje je sekurytyzacji, jednostka taka upewnia się, że podmiot, który był bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w pierwotną umowę, która stworzyła zobowiązania lub potencjalne zobowiązania, które mają zostać przedmiotem sekurytyzacji, spełnia wymogi zgodnie z akapitem pierwszym.*

Rozdział 4

Prosta, przejrzysta i *standardowa* sekurytyzacja

Artykuł 18

Użycie oznaczenia „prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja”

Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i *SSPE mogą* używać oznaczenia „STS” lub „*prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja*” lub oznaczenia, które odnosi się bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, w stosunku do swojej sekurytyzacji tylko wówczas, gdy:

- a) dana sekurytyzacja spełnia wszystkie wymogi sekcji 1 lub sekcji 2 niniejszego *rozdziału*, a *ESMA otrzymała* zgłoszenie ■ zgodnie z art. 27 ust. 1; *oraz*
- b) *dana sekurytyzacja jest ujęta w wykazie, o którym mowa w art. 27 ust. 5.*

Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE uczestniczące w sekurytyzacji uznanej za STS mają siedzibę w Unii.

Sekcja 1

WYMOGI DOTYCZĄCE SEKURYTYZACJI STS NIEOBJĘTEJ ABCP

Artykuł 19

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja

1. Sekurytyzacje, z wyjątkiem **programów i transakcji** ABCP, spełniające wymogi **określone** w art. 20, 21 i 22 uznaje się za sekurytyzacje STS.
3. **EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, przyjmuje – zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1095/2010 – wytyczne i zalecenia dotyczące jednolitej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 20, 21 i 22.**

Artykuł 20

Wymogi dotyczące prostoty

1. **Prawo do** ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze **prawdziwej** sprzedaży lub cesji **lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym** w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub innej osoby trzeciej. Przeniesienie **prawa** na rzecz SSPE nie podlega rygorystycznym przepisom dotyczącym mechanizmu wycofania (ang. clawback) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy.

2. *Do celów ust. 1 dowolne z poniższych stanowi rygorystyczne przepisy dotyczące wycofania (ang. clawback):*
- a) *przepisy, które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy;*
 - b) *przepisy, na mocy których SSPE może zapobiec unieważnieniu, o którym mowa w lit. a), wyłącznie wtedy, kiedy będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży.*
3. *Do celów ust. 1 rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania nie są przepisy dotyczące wycofania zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku niezgodnych z prawem przeniesień, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.*
4. *W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane w co najmniej dwóch krokach pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w ust. 1–3.*

5. W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie **obejmują przynajmniej** następujące zdarzenia:
- a) poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;
 - b) **■** niewypłacalność **sprzedawcy**; oraz
 - c) naruszenia zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, **łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.**
6. Sprzedawca składa oświadczenia i zapewnienia, że – według jego najlepszej wiedzy – ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie są obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność **prawdziwej** sprzedaży lub cesji **lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.**
7. Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy **lub przezeń scedowane** na SSPE spełniają wcześniej określone, **jasne i udokumentowane** kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. **Do celów niniejszego ustępu substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione do SSPE po zamknięciu transakcji spełniają kryteria kwalifikowalności zastosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.**

8. Sekurytyzacja jest zabezpieczona pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów, z **uwzględnieniem specyficznych cech związanych z przepływami pieniężnymi danego rodzaju aktywów, łącznie z ich cechami umownymi, cechami dotyczącymi ryzyka kredytowego i przedterminowych spłat. Jedna pula ekspozycji bazowych może obejmować wyłącznie jeden rodzaj aktywów.** Ekspozycje bazowe zawierają zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne ■ , z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników i, w stosownych przypadkach, gwarantów.

Ekspozycje bazowe mają określone strumienie płatności okresowych, **których raty mogą się różnić kwotami**, związane z najmem, kwotą główną **lub** odsetkami lub ■ dowolnymi innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów **wspierających** takie płatności. **Ekspozycje bazowe mogą również generować przychody ze sprzedaży wszelkich aktywów finansowanych lub będących przedmiotem leasingu.**

Ekspozycje bazowe nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych zdefiniowanych w **art. 4 ust. 1 pkt 44** dyrektywy **Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE**, **innych niż obligacje korporacyjne, pod warunkiem że nie są one notowane w systemie obrotu.**

9. Ekspozycje bazowe nie obejmują **żadnej pozycji sekurytyzacyjnej.**

10. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności jednostki inicjującej lub [] pierwotnego kredytodawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie jednostka inicjująca lub [] pierwotny kredytodawca **zastosowali w momencie** inicjowania **względem** podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. **Standardy zawierania umów kredytowych, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w stosunku do wcześniejszych** standardów zawierania umów kredytowych są **bez zbędnej zwłoki** w pełni ujawniane potencjalnym inwestorom.

W przypadku sekurytyzacji, których ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne, pula kredytów nie obejmuje żadnych kredytów, które były oferowane i zostały zawarte w oparciu o założenie, że składający wniosek kredytowy lub, w stosownych przypadkach, pośrednicy, zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że kredytodawca nie będzie weryfikować przedstawionych informacji.

Ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy spełnia wymogi określone w art. 18 ust. 1–4, **ust. 5 lit. a)** oraz **ust. 6** dyrektywy 2014/17/UE [] lub art. 8 dyrektywy 2008/48/WE [] lub, **w stosownych przypadkach**, równoważne wymogi w państwach trzecich.

Jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca muszą mieć fachową wiedzę w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.

11. Ekspozycje bazowe, w momencie **wyboru, które są bez zbędnej zwłoki przenoszone** do SSPE, nie obejmują ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:
- a) **zostali** ogłoszeni **niewypłacalnymi** lub w stosunku do których sąd wydał **prawomocny niepodlegający odwołaniu** tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub przyznał tym wierzycielom odszkodowanie wynikające z nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, **lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:**
- (i) **zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od daty restrukturyzacji, która musi przypadać co najmniej jeden rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz**
- (ii) **informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i lit. e) ppkt (i) jednoznacznie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także dochody z tytułu tych ekspozycji od daty restrukturyzacji;**

- b) *byli, w momencie inicjowania i w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze kredytowym osób o negatywnej historii kredytowej lub – w przypadku braku takiego publicznego rejestru kredytowego – w innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy;*
- c) *otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazujące, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacznie wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.*
12. Do momentu przeniesienia ekspozycji dłużnicy ■ dokonali co najmniej jednej płatności, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych ■ ekspozycjami płatnymi w jednej racie *lub o okresie zapadalności krótszym niż jeden rok, w tym, bez ograniczeń, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych.*
13. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie może *być tak skonstruowana, by zależeć w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe.* Nie uniemożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.
- Spłaty na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, których ekspozycje bazowe są zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona za pomocą zobowiązania odkupu przez sprzedawcę aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe lub przez inną osobę trzecią, nie uznaje się za zależną od sprzedaży aktywów zabezpieczających te ekspozycje bazowe.*

14. *EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów w celu doprecyzowania, które ekspozycje bazowe określone w ust. 8 uznaje się za jednorodne.*

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 21

Wymogi dotyczące standaryzacji

1. Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub **■** pierwotny kredytodawca spełniają wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 6 **■**.
2. Ryzyko stopy *procentowej* i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji są *odpowiednio* ograniczane, a *ewentualne* środki podejmowane w tym celu są ujawniane. O *ile nie* odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka walutowego *lub ryzyka stopy procentowej*, *SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, by pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych*. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.

3. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach sekurytyzowanych aktywów i zobowiązań muszą się opierać na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych ***lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych***, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych.
4. Jeżeli doręczono ■ zawiadomienie o wszczęciu egzekucji lub zawiadomienie o przyspieszeniu spłaty:
- a) SSPE nie ■ zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych ***poza kwotę niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki, które pozwolą uniknąć pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;***
 - b) inwestorzy otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych, w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej ■ ;
 - c) ***splata*** pozycji sekurytyzacyjnych nie zmienia ich uprzywilejowania ; oraz ■
 - d) ***żadne przepisy nie mogą wymagać automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.***

5. **Transakcje**, które obejmują niesekwencyjną kolejność płatności, **zawierają czynniki uruchamiające związane z dochodami z tytułu ekspozycji bazowych, powodujące powrót do sekwencyjnej kolejności płatności według uprzywilejowania. Takie czynniki uruchamiające związane z dochodami z tytułu obejmują** co najmniej pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych poniżej uprzednio ustalonego progu. ■
6. W dokumentacji transakcji określa się odpowiednie **opcje** przedterminowej spłaty należności lub czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, w przypadku gdy sekurytyzacja **jest sekurytyzacją** odnawialną, w tym co najmniej:
- a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;
 - b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do jednostki inicjującej lub jednostki obsługującej;
 - c) spadek wartości ekspozycji bazowych posiadanych przez SSPE poniżej uprzednio ustalonego progu (zdarzenie uruchamiające przedterminową spłatę);
 - d) niewygenerowanie wystarczającej ilości nowych ekspozycji bazowych o uprzednio ustalonej jakości kredytowej (czynnik wywołujący zakończenie okresu odnawialności).

7. W dokumentacji transakcji jasno określa się:
- a) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki obsługującej i **■** powiernika, ***o ile taki jest***, oraz innych dostawców usług pomocniczych;
 - b) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania ***przez*** jednostkę obsługującą lub jej niewypłacalność nie spowodowały zakończenia obsługi; ***może to obejmować postanowienie umowne, które w takich przypadkach umożliwia zastąpienie jednostki obsługującej***;
 - c) postanowienia gwarantujące zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych, dostawców płynności oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w ***przypadku*** niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności oraz innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach.
8. ***Jednostka obsługująca musi mieć fachową wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, i musi mieć dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.***

9. W dokumentacji transakcji **jasno i spójnie określa się** definicje, środki naprawcze i działania w zakresie zaległości kredytowych i przypadków niewykonania zobowiązań przez dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, udzielenia zwłoki, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów ■ . W dokumentacji **transakcji** jasno określa się **kolejność** płatności, **zdarzenia wywołujące** zmiany w **tej kolejności** płatności ■ , a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Każdą zmianę w ■ kolejności **płatności** zgłasza się **bez zbędnej zwłoki inwestorom, chyba że dana zmiana nie wpłynie w istotny negatywny sposób na spłatę pozycji sekurytyzacyjnej**.
10. Dokumentacja transakcji zawiera jasne warunki ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów; prawa głosu są jasno określone i przydzielone obligatariuszom; wyraźnie wskazane są również obowiązki powiernika i innych podmiotów mających obowiązki powiernicze wobec inwestorów.

Artykuł 22

Wymogi dotyczące przejrzystości

1. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca ■ **udostępniają** potencjalnym inwestorom przed wyceną dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji, **a także źródła tych danych i podstawę twierdzenia o podobieństwie**. Dane te obejmują okres nie krótszy niż ■ pięć lat ■ .

2. Przed emisją papierów wartościowych wynikającą z sekurytyzacji próba ekspozycji bazowych podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez odpowiednią i niezależną stronę i obejmującej sprawdzenie, czy dane ujawnione w odniesieniu do ekspozycji bazowych są prawidłowe ■ .
3. Jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca ■ – przed wyceną sekurytyzacji – *udostępniają potencjalnym inwestorom model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań, który precyzyjnie obrazuje stosunek umowy między ekspozycjami bazowymi a płatnościami przepływającymi między jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorami, innymi osobami trzecimi i SSPE, a po wycenie – udostępniają ten model inwestorom na bieżąco, zaś potencjalnym inwestorom na wniosek.*
4. *W przypadku sekurytyzacji, w której ekspozycjami bazowymi są kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE publikują dostępne informacje związane z efektywnością środowiskową aktywów finansowanych przez takie kredyty na nieruchomości mieszkalne lub kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, w ramach informacji ujawnianych na mocy art. 7 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia.*
5. Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca ■ są ■ odpowiedzialne za przestrzeganie przepisów art. 7 niniejszego rozporządzenia. Informacje wymagane na mocy *art. 7 ust. 1 lit. a)* są udostępniane potencjalnym inwestorom przed wyceną *na ich wniosek*. ■ Informacje wymagane na mocy *art. 7 ust. 1 lit. b)–d)* są udostępniane przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie. Ostateczna dokumentacja *jest* udostępniana inwestorom nie później niż 15 dni po zamknięciu transakcji.

Sekcja 2

Wymogi dotyczące sekurytyzacji **STS** objętej ABCP

Artykuł 23

Prosta, przejrzysta i standardowa sekurytyzacja ■ ABCP

1. **Transakcję ABCP uznaje się za ■ STS, gdy spełnia ona wymogi na poziomie transakcji określone w art. 24.**
2. Program ABCP **uznaje się za STS, gdy spełnia on** wymogi określone w art. 26, **a jednostka sponsorująca programu ABCP spełnia wymogi określone w art. 25.**

Do celów niniejszej sekcji „sprzedawca” oznacza „jednostkę inicjującą” lub „pierwotnego kredytodawcę”.

3. **EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, przyjmuje – zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1095/2010 – wytyczne i zalecenia dotyczące jednolitej interpretacji i stosowania wymogów określonych w art. 24 i 26.**

Artykuł 24

Wymogi na poziomie transakcji

1. **Prawo do ekspozycji bazowych nabywane jest przez SSPE w drodze prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym w sposób, który jest egzekwowalny wobec sprzedawcy lub innej osoby trzeciej. Przeniesienie prawa na rzecz SSPE nie podlega rygorystycznym przepisom dotyczącym mechanizmu wycofania (ang. clawback) w przypadku niewypłacalności sprzedawcy.**

2. *Do celów ust. 1 dowolne z poniższych stanowi rygorystyczne przepisy dotyczące wycofania (ang. clawback):*
- a) *przepisy, które pozwalają likwidatorowi sprzedawcy unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych wyłącznie na podstawie tego, że została ona dokonana w pewnym okresie przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedawcy;*
 - b) *przepisy, na mocy których SSPE może zapobiec unieważnieniu, o którym mowa w lit. a), wyłącznie wtedy, kiedy będzie w stanie udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedawcy w momencie sprzedaży.*
3. *Do celów ust. 1 rygorystycznymi przepisami dotyczącymi wycofania nie są przepisy dotyczące wycofania zawarte w krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, które pozwalają likwidatorowi lub sądowi unieważnić sprzedaż ekspozycji bazowych w przypadku niezgodnych z prawem przeniesień, krzywdzącego uprzedzenia w stosunku do wierzycieli lub w przypadku przeniesień mających niewłaściwie faworyzować konkretnych wierzycieli względem innych.*
4. *W przypadku gdy sprzedawca nie jest pierwotnym kredytodawcą, prawdziwa sprzedaż ekspozycji bazowych dokonywana na jego rzecz lub ich cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym na jego rzecz – niezależnie od tego, czy ta prawdziwa sprzedaż lub cesja lub przeniesienie o takim samym skutku prawnym mają charakter bezpośredni, czy są dokonywane w co najmniej dwóch krokach pośrednich – muszą spełniać wymogi określone w ust. 1–3.*

5. *W przypadku gdy przeniesienie ekspozycji bazowych jest wykonywane w drodze cesji, a dopełnienie transakcji odbywa się w terminie późniejszym niż w chwili zamknięcia transakcji, czynniki uruchamiające takie dopełnienie obejmują przynajmniej następujące zdarzenia:*
- a) *poważne pogorszenie poziomu zdolności kredytowej sprzedawcy;*
 - b) *niewypłacalność sprzedawcy; oraz*
 - c) *zobowiązań umownych przez sprzedawcę, wobec których nie zastosowano środków naprawczych, łącznie z niewykonaniem zobowiązania przez sprzedawcę.*
6. *Sprzedawca składa oświadczenia i zapewnienia, że – według jego najlepszej wiedzy – ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją nie są obciążone, ani w inny sposób objęte warunkami, co do których można przewidzieć, że negatywnie wpłyną na wykonalność prawdziwej sprzedaży lub cesji lub przeniesienia o takim samym skutku prawnym.*
7. *Ekspozycje bazowe przeniesione ze sprzedawcy lub przezeń scedowane na SSPE spełniają wcześniej określone oraz jasne i udokumentowane zdefiniowane kryteria kwalifikowalności, które nie dopuszczają aktywnego zarządzania portfelem tych ekspozycji na zasadzie uznaniowej. Do celów niniejszego ustępu substytucji ekspozycji, które są sprzeczne z oświadczeniami i zapewnieniami, nie uznaje się za aktywne zarządzanie portfelem. Ekspozycje przeniesione do SSPE po zamknięciu transakcji spełniają kryteria kwalifikowalności zastosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych.*

8. *Ekspozycje bazowe nie obejmują żadnej pozycji sekurytyzacyjnej.*
9. *Ekspozycje bazowe, w momencie wyboru, które są bez zbędnej zwłoki przenoszone do SSPE, nie obejmują ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ani ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy, według najlepszej wiedzy jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy:*
- a) *zostali ogłoszeni niewypłacalnymi lub w stosunku do których sąd wydał prawomocny niepodlegający odwołaniu tytuł egzekucyjny na rzecz ich wierzycieli lub przyznał tym wierzycielom odszkodowanie wynikające z nieotrzymania płatności, w ciągu trzech lat przed dniem zainicjowania, lub którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich zagrożonych ekspozycji w ciągu trzech lat przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE, z wyjątkiem sytuacji gdy:*
- (i) *zrestrukturyzowana ekspozycja bazowa nie wykazuje nowych zaległości od daty restrukturyzacji, która musi przypadać co najmniej jeden rok przed datą przeniesienia lub cesji ekspozycji bazowych na rzecz SSPE; oraz*
- (ii) *informacje przekazane przez jednostkę inicjującą, jednostkę sponsorującą i SSPE zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) i lit. e) ppkt (i) jednoznacznie określają udział procentowy zrestrukturyzowanych ekspozycji bazowych, czas i szczegóły restrukturyzacji, a także dochody z tytułu tych ekspozycji od daty restrukturyzacji;*

- b) byli, w momencie inicjowania i w stosownych przypadkach, ujęci w publicznym rejestrze kredytowym osób o negatywnej historii kredytowej lub – w przypadku braku takiego publicznego rejestru kredytowego – w innym rejestrze kredytowym, który jest dostępny jednostce inicjującej lub pierwotnemu kredytodawcy;*
- c) otrzymali ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacznie wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją.*

10. Do momentu przeniesienia ekspozycji dłużnicy dokonali co najmniej jednej płatności, z wyjątkiem przypadku sekurytyzacji odnawialnych zabezpieczonych ekspozycjami płatnymi w jednej racie lub o okresie zapadalności krótszym niż jeden rok, w tym, bez ograniczeń, miesięcznymi spłatami kredytów odnawialnych.

11. Spłata na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych nie może być tak skonstruowana, by zależeć w głównej mierze od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe. Nie uniemożliwia to późniejszego rolowania lub refinansowania takich aktywów.

Spłaty na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, których ekspozycje bazowe są zabezpieczone aktywami, których wartość jest gwarantowana lub w pełni zabezpieczona za pomocą zobowiązania odkupu przez sprzedawcę aktywów zabezpieczających ekspozycje bazowe lub przez inną osobę trzecią, nie uznaje się za zależną od sprzedaży aktywów zabezpieczających te ekspozycje bazowe.

12. *Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe wynikające z sekurytyzacji są odpowiednio ograniczane, a ewentualne środki podejmowane w tym celu są ujawniane. O ile nie odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka walutowego lub ryzyka stopy procentowej, SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, by pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie kontrakty pochodne są zawierane i dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.*
13. *W dokumentacji transakcji jasno i spójnie określa się definicje, środki naprawcze i działania w zakresie zaległości kredytowych i przypadków niewykonania zobowiązań przez dłużników, restrukturyzacji zadłużenia, umorzenia zadłużenia, udzielenia zwłoki, przerw w spłacie, strat, odpisów, odzyskania należności i innych środków naprawczych dotyczących wyników aktywów. W dokumentacji transakcji jasno określa się kolejność płatności, zdarzenia wywołujące zmiany w tej kolejności płatności, a także obowiązek zgłaszania wystąpienia takich zdarzeń. Każdą zmianę w kolejności płatności zgłasza się bez zbędnej zwłoki inwestorom, chyba że dana zmiana nie wpłynie w istotny negatywny sposób na spłatę pozycji sekurytyzacyjnej.*

14. *Jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca udostępniają potencjalnym inwestorom przed wyceną dane dotyczące statycznych i dynamicznych historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji, a także źródła tych danych i podstawę twierdzenia o podobieństwie. Jeżeli jednostka sponsorująca nie ma dostępu do takich danych, uzyskuje ona od sprzedawcy dostęp do danych na zasadzie statycznej lub dynamicznej, historycznych wyników, takich jak dane dotyczące zaległości kredytowych i niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do ekspozycji w znacznym stopniu podobnych do ekspozycji będących przedmiotem sekurytyzacji. Dane te obejmują okres nie krótszy niż pięć lat, z wyjątkiem należności z tytułu dostaw i usług oraz innych należności krótkoterminowych, dla których taki okres obserwacji historycznej wynosi nie mniej niż trzy lata.*
15. **█** *Transakcje ABCP są zabezpieczone pulą ekspozycji bazowych, które są jednorodne pod względem rodzaju aktywów, z uwzględnieniem cech związanych z przepływami pieniężnymi poszczególnych rodzajów aktywów, łącznie z ich cechami umownymi, cechami dotyczącymi ryzyka kredytowego i przedterminowych spłat. Jedna pula ekspozycji bazowych obejmuje wyłącznie jeden rodzaj aktywów. Pula ekspozycji bazowych ma pozostały średni ważony okres trwania nie dłuższy niż jeden rok, a rezydualny termin zapadalności żadnej z ekspozycji bazowych nie przekracza trzech lat, z wyjątkiem pul kredytów na zakup samochodu, umów leasingu samochodów i transakcji leasingu sprzętu, w przypadku których pozostały średni ważony okres trwania ekspozycji jest nie dłuższy niż trzy i pół roku, a rezydualny termin zapadalności żadnej z ekspozycji bazowych nie przekracza sześciu lat.*

Ekspozycje bazowe nie obejmują kredytów zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub komercyjnymi ani w pełni gwarantowanych kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w art. 129 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Ekspozycje bazowe zawierają **zobowiązania, które są** umownie wiążące i egzekwowalne **■**, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników, o określonych strumieniach płatności związanych z najmem, kwotą główną, odsetkami lub związanych z dowolnymi innymi prawami do otrzymywania dochodów z aktywów uzasadniających takie płatności. Ekspozycje bazowe **mogą również generować przychody ze sprzedaży wszelkich aktywów finansowanych lub będących przedmiotem leasingu. Ekspozycje bazowe** nie obejmują zbywalnych papierów wartościowych **■** zdefiniowanych w **art. 4 ust. 1 pkt 44** dyrektywy 2014/65/UE, **innych niż obligacje korporacyjne, pod warunkiem że nie są one notowane w systemie obrotu.**

16. Wszelkie płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach aktywów i zobowiązań transakcji **ABCP** muszą się opierać na ogólnie stosowanych rynkowych stopach procentowych **lub ogólnie stosowanych stopach sektorowych odzwierciedlających koszt środków pieniężnych**, a nie na złożonych formułach lub instrumentach pochodnych. **Płatności odsetek według stóp referencyjnych w ramach zobowiązań transakcji ABCP mogą opierać się na stopach procentowych odzwierciedlających koszt środków finansowych programu ABCP.**
17. W wyniku niewykonania zobowiązania przez sprzedawcę lub po wystąpieniu zdarzenia powodującego przyspieszenie spłaty **■** :
 - a) **■** SSPE nie zatrzymuje żadnej kwoty środków pieniężnych **poza kwotę niezbędną do zapewnienia operacyjnego funkcjonowania SSPE lub systematycznej spłaty inwestorów zgodnie z warunkami umownymi sekurytyzacji;**

- b) inwestorzy posiadający pozycję sekurytyzacyjną otrzymują środki z tytułu kwoty głównej ekspozycji bazowych w drodze sekwencyjnej spłaty pozycji sekurytyzacyjnych w kolejności według uprzywilejowania danej pozycji sekurytyzacyjnej, **chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają zatrzymania kwoty w celu jej wykorzystania, w najlepiej pojętym interesie inwestorów, na wydatki, które pozwolą uniknąć pogorszenia jakości kredytowej ekspozycji bazowych;**
 - c) **żadne przepisy nie mogą wymagać** automatycznej likwidacji ekspozycji bazowych według wartości rynkowej.
18. Ekspozycje bazowe są inicjowane w toku zwykłej działalności sprzedawcy zgodnie ze standardami zawierania umów kredytowych, które są nie mniej rygorystyczne niż standardy, jakie sprzedawca stosuje do zainicjowania podobnych ekspozycji nieobjętych sekurytyzacją. **Standardy zawierania umów kredytowych, na mocy których inicjowane są ekspozycje bazowe, a także wszelkie istotne zmiany w stosunku do wcześniejszych standardów zawierania umów kredytowych są bez zbędnej zwłoki w pełni ujawniane jednostce sponsorującej i innym stronom bezpośrednio posiadającym ekspozycję z tytułu transakcji ABCP.** Sprzedawca musi mieć fachową wiedzę w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją.
19. **Jeżeli transakcja ABCP jest sekurytyzacją odnawialną,** w dokumentacji transakcji określa się czynniki wywołujące zakończenie okresu odnawialności, obejmujące co najmniej:
- a) pogorszenie jakości kredytowej ekspozycji bazowych do lub poniżej uprzednio ustalonego progu;

- b) wystąpienie zdarzenia związanego z niewypłacalnością w odniesieniu do sprzedawcy lub jednostki obsługującej.

20. W dokumentacji transakcji jasno określa się:

- a) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki sponsorującej, jednostki obsługującej i [] powiernika, *o ile taki jest*, oraz innych dostawców usług pomocniczych;
- b) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;
- c) postanowienia zapewniające zastąpienie kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności lub innych określonych zdarzeń, w stosownych przypadkach [] ;

d) *w jaki sposób jednostka sponsorująca spełnia wymogi zawarte w art. 25 ust. 3.*

21. *EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów w celu doprecyzowania, które ekspozycje bazowe określone w ust. 2 uznaje się za jednorodne.*

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 25

Jednostka sponsorująca programu ABCP

- 1. Jednostka sponsorująca programu ABCP jest instytucją kredytową nadzorowaną na podstawie dyrektywy 2013/36/UE.*
- 2. Jednostka sponsorująca programu ABCP jest dostawcą instrumentu wsparcia płynności i wspiera wszystkie pozycje sekurytyzacyjne na poziomie programu ABCP, obejmując takim wsparciem wszystkie ryzyka płynności i ryzyka kredytowe oraz wszelkie istotne ryzyka rozmycia sekurytyzowanych ekspozycji, jak również wszelkie inne koszty transakcji i koszty dotyczące całego programu, które są niezbędne w celu zagwarantowania inwestorowi pełnej płatności kwoty w ramach papieru dłużnego przedsiębiorstw zabezpieczonego aktywami. Jednostka sponsorująca ujawnia inwestorom opis wsparcia udzielanego na poziomie transakcji, łącznie z opisem dostarczonych instrumentów wsparcia płynności.*
- 3. Aby móc sponsorować program ABCP będący STS, instytucja kredytowa musi najpierw przed swoim właściwym organem wykazać, że pełnienie przez nią roli określonej w ust. 2 nie zagraża jej wypłacalności i płynności, nawet w przypadku skrajnie trudnej sytuacji na rynku.*

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym, uznaje się za spełniony, gdy właściwy organ stwierdzi na podstawie przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97 ust. 3 dyrektywy (UE) nr 36/2013, że uregulowania, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez tę instytucję kredytową, a także jej fundusze własne i płynność zapewniają należyte zarządzanie ryzykiem i ochronę przed nim.

- 4. Jednostka sponsorująca przeprowadza własną analizę due diligence i sprawdza zgodność z wymogami określonymi w art. 5 ust. 1 i 3 niniejszego rozporządzenia, stosownie do sytuacji. Upewnia się również, że sprzedawca dysponuje zdolnościami obsługi oraz procesami ściągania należności, które spełniają wymogi określone w art. 265 ust. 2 lit. h)–p) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub równoważne wymogi w państwach trzecich.*
 - 5. Sprzedawca, na poziomie transakcji, lub jednostka sponsorująca, na poziomie programu ABCP, spełniają wymóg dotyczący zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 4.*
 - 6. Jednostka sponsorująca odpowiada za przestrzeganie – na poziomie programu ABCP – przepisów art. 7 oraz za udostępnianie potencjalnym inwestorom przed wyceną na ich wniosek:
 - a) zbiorczych informacji wymaganych na mocy art. 7 ust. 1 lit. a);*
 - b) informacji wymaganych na mocy art. 7 ust. 1 lit. b)–e) – co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie.**
- 7. W przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem, taki instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, a zapadające papiery wartościowe splacone.*

Artykuł 26

Wymogi na poziomie programu

1. Wszystkie transakcje **ABCP** w ramach programu ABCP spełniają wymogi art. 24 *ust. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20.*

Maksymalnie 5 % zbiorczej kwoty ekspozycji, które są ekspozycjami bazowymi transakcji ABCP i które są finansowane w ramach programu ABCP, może tymczasowo nie spełniać wymogów art. 24 ust. 9, 10 i 11, nie wpływając na status STS programu ABCP.

Do celów akapitu drugiego próbka ekspozycji bazowych regularnie podlega zewnętrznej weryfikacji prowadzonej przez odpowiednią i niezależną stronę.

2. *Pozostały średni ważony okres trwania ekspozycji bazowych programu ABCP nie jest dłuższy niż dwa lata.*
3. *Program ABCP jest w pełni wspierany przez jednostkę sponsorującą zgodnie z art. 25 ust. 2.*
4. Program ABCP nie *obejmuje żadnej* resekurytyzacji, a wsparcie jakości kredytowej nie ustanawia dodatkowej warstwy transz na poziomie programu.

5. Papiery wartościowe wyemitowane w ramach programu ABCP nie zawierają opcji kupna, klauzuli rozszerzenia ani innych klauzul mających wpływ na ostateczny termin zapadalności tych papierów, **jeżeli takie opcje lub klauzule mogą być wykonywane według uznania sprzedawcy, jednostki sponsorującej lub SSPE.**
6. Ryzyko stopy **procentowej** i ryzyko walutowe powstające na poziomie programu ABCP są **odpowiednio** ograniczane, a **ewentualne** środki podejmowane w tym celu są ujawniane. O **ile nie** odbywa się to w celu zabezpieczenia ryzyka walutowego **lub** ryzyka stopy procentowej, **SSPE nie zawiera kontraktów pochodnych i zapewnia, by pula ekspozycji bazowych nie obejmowała instrumentów pochodnych. Takie** kontrakty pochodne są **zawierane i** dokumentowane zgodnie ze wspólnymi standardami w dziedzinie finansów międzynarodowych.
7. W dokumentacji związanej z programem **ABCP** określa się jasno:
- a) obowiązki powiernika oraz innych podmiotów mających obowiązki powiernicze, **o ile takie istnieją**, wobec inwestorów;
 - b) zobowiązania umowne, obowiązki i zadania jednostki sponsorującej, **która** ma fachową wiedzę w zakresie zawierania umów kredytowych, powiernika, **o ile taki istnieje**, i innych dostawców usług pomocniczych;
 - c) procedury i zadania niezbędne do zapewnienia, by niewykonanie zobowiązania lub niewypłacalność jednostki obsługującej nie spowodowały zakończenia obsługi;

- d) postanowienia dotyczące zastąpienia kontrahentów instrumentów pochodnych oraz banku, w którym prowadzony jest rachunek, na poziomie programu ABCP w przypadku niewykonania przez nich zobowiązania, ich niewypłacalności i innych określonych zdarzeń, jeżeli ***instrument wsparcia płynności nie pokrywa takich zdarzeń***;
- e) że – w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń, niewykonania zobowiązania lub niewypłacalności jednostki sponsorującej – przewidziane są środki naprawcze w celu osiągnięcia, stosownie do sytuacji, zabezpieczenia zobowiązań finansowych lub zastąpienia dostawcy instrumentu wsparcia płynności ■ ;
- f) że instrument wsparcia płynności zostaje wykorzystany, ■ a zapadające papiery wartościowe spłacone, ***w przypadku gdy jednostka sponsorująca nie odnowi zobowiązania finansowego dotyczącego instrumentu wsparcia płynności przed jego wygaśnięciem.***

8. ***Jednostka obsługująca musi mieć fachową wiedzę w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do tych, które są objęte sekurytyzacją, i musi mieć dobrze udokumentowane zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji.***

Sekcja 3
Zgłoszenie STS

Artykuł 27

Wymogi dotyczące zgłoszenia STS

1. Jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące ■ wspólnie zgłaszają ESMA – za pomocą szablonu, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu – sytuację, w której sekurytyzacja spełnia wymogi art. 19–22 lub art. 23–26 ■ („zgłoszenie STS”). W **przypadku programu ABCP tylko jednostka sponsorująca odpowiada za zgłoszenie tego programu oraz, w jego ramach, transakcji ABCP spełniających wymogi art. 24.**

Zgłoszenie STS obejmuje wyjaśnienie przedstawione przez jednostkę inicjującą i jednostkę sponsorującą dotyczące sposobu spełnienia każdego z kryteriów STS określonych w art. 20–22 lub w art. 24–26.

ESMA publikuje zgłoszenie STS na swojej urzędowej stronie internetowej zgodnie z ust. 5. **Jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące sekurytyzacji** informują ■ swoje właściwe **organy o zgłoszeniu STS oraz** wyznaczają spośród siebie jedną jednostkę, która będzie pierwszym punktem kontaktowym dla inwestorów i właściwych organów.

2. *Jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE mogą korzystać z usług osoby trzeciej upoważnionej zgodnie z art. 28 w celu sprawdzenia, czy sekurytyzacja spełnia wymogi art. 19–22 lub art. 23–26. Jednakże korzystanie z takich usług w żadnych okolicznościach nie wpływa na odpowiedzialność jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE w zakresie ich zobowiązań prawnych wynikających z niniejszego rozporządzenia. Korzystanie z takich usług nie wpływa na obowiązki nałożone na inwestorów instytucjonalnych zgodnie z art. 5.*

Jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE korzystają z usług osoby trzeciej upoważnionej na mocy art. 28 do oceny zgodności danej sekurytyzacji z art. 19–22 lub art. 23–26, zgłoszenie STS obejmuje oświadczenie stwierdzające, że zgodność z kryteriami STS została potwierdzona przez tę upoważnioną osobę trzecią. Zgłoszenie zawiera imię i nazwisko/nazwę upoważnionej osoby trzeciej, jej miejsce prowadzenia działalności oraz nazwę właściwego organu, który ją upoważnił.

3. Jeżeli jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie są instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną zdefiniowanymi w **art. 4 ust. 1** pkt (1) i (2) rozporządzenia nr 575/2013, z *siedzibą w Unii*, zgłoszeniu na podstawie ust. 1 *niniejszego artykułu* towarzyszą następujące elementy:
- a) potwierdzenie jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, że udzielanie przez nich kredytów odbywa się na podstawie należytych i ściśle zdefiniowanych kryteriów oraz jasno określonych procesów zatwierdzania, zmiany, odnawiania i finansowania tych kredytów, jak również że posiadają oni skuteczne systemy w celu stosowania tych procesów *zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia*;

- b) oświadczenie *jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy co do tego, czy udzielanie kredytów, o którym mowa w lit. a), podlega nadzorowi.*
4. Jeżeli sekurytyzacja nie spełnia już wymogów art. 19–22 albo art. 23–26, jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca niezwłocznie zgłaszają to ESMA i *informują* swoje właściwe organy.
5. ESMA prowadzi *na swojej urzędowej stronie internetowej* wykaz wszystkich sekurytyzacji, w odniesieniu do których jednostki inicjujące i jednostki sponsorujące zgłosiły *mu*, że sekurytyzacje *te spełniają* wymogi art. 19–22 lub art. 23–26. *Każda sekurytyzacja zgłoszona w ten sposób zostaje niezwłocznie dodana do tego wykazu przez ESMA.* ESMA aktualizuje ten wykaz, gdy konkretne sekurytyzacje nie są już uznawane za sekurytyzacje STS w wyniku decyzji właściwych organów lub zgłoszenia jednostki inicjującej *lub* jednostki sponsorującej. Jeżeli właściwy organ nałożył sankcje administracyjne zgodnie z art. 32, niezwłocznie zgłasza ten fakt do ESMA. ESMA niezwłocznie zaznacza w wykazie, że w odniesieniu do danej sekurytyzacji właściwy organ nałożył sankcje administracyjne.
6. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w *celu określenia* informacji, jakie jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE *muszą* dostarczyć, *aby* wypełnić swoje obowiązki wynikające z ust. 1.

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. *Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego rozporządzenia, ESMA – w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA – opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia szablonów, które mają być stosowane na potrzeby przekazywania informacji, o których mowa w ust. 6.*

ESMA przedłoży Komisji projekt tych **wykonawczych** standardów technicznych do dnia [sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisji *przekazuje się* uprawnienia do przyjęcia **wykonawczych** standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z procedurą określoną w **art. 15** rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 28

Sprawdzenie zgodności STS przez osobę trzecią

1. *Osoba trzecia, o której mowa w art. 27 ust. 2, jest upoważniona przez właściwy organ do oceny zgodności sekurytyzacji z kryteriami STS określonymi w art. 19–22 lub art. 23–26. Właściwy organ udziela upoważnienia, jeżeli spełnione są następujące warunki:*
- a) *osoba trzecia pobiera wyłącznie niedyskryminacyjne i oparte na kosztach opłaty od jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących lub SSPE zaangażowanych w sekurytyzację, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej, bez różnicowania opłat w zależności od wyników swojej oceny lub w powiązaniu z tymi wynikami;*

- b) osoba trzecia nie może być ani podmiotem objętym regulacją zdefiniowanym w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2002/87/WE, ani agencją ratingową zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, a wyniki innych rodzajów działalności danej osoby trzeciej nie mogą narażać na szwank niezależności ani uczciwości jej oceny;*
- c) osoba trzecia nie świadczy w żadnej postaci usług doradczych, usług z zakresu audytu lub równoważnych usług na rzecz jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej ani SSPE uczestniczących w sekurytyzacjach, które są przedmiotem oceny osoby trzeciej;*
- d) członkowie organu zarządzającego osoby trzeciej mają kwalifikacje zawodowe, wiedzę i doświadczenie odpowiednie do zadania wykonywanego przez osobę trzecią, są osobami uczciwymi i cieszącymi się nieposzlakowaną opinią;*
- e) niezależni dyrektorzy stanowią co najmniej jedną trzecią składu organu zarządzającego osoby trzeciej, przy czym są to co najmniej dwie osoby;*

- f) *osoba trzecia podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zapewnienia, by na sprawdzenie zgodności STS nie miały wpływu żadne istniejące lub potencjalne konflikty interesów lub relacje biznesowe, w których uczestniczy dana osoba trzecia, jej wspólnicy lub członkowie, kierownictwo, pracownicy ani żadne inne osoby fizyczne, z których usług korzysta osoba trzecia lub których usługi kontroluje. W tym celu osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, wprowadza i dokumentuje skuteczny system kontroli wewnętrznej regulujący realizację strategii i procedur mających na celu wskazywanie potencjalnych konfliktów interesów oraz zapobieganie im. Wskazane potencjalne lub istniejące konflikty interesów są bezzwłocznie eliminowane lub minimalizowane oraz ujawniane. Osoba trzecia ustanawia, utrzymuje, wprowadza i dokumentuje adekwatne procedury i procesy w celu zapewnienia niezależności oceny zgodności STS. Osoba trzecia okresowo monitoruje te strategie i procedury oraz dokonuje ich przeglądu, aby ocenić ich skuteczność i oszacować konieczność ich aktualizacji; oraz*
- g) *osoba trzecia może wykazać, że ma właściwe operacyjne środki ochronne i wewnętrzne procesy, które umożliwiają jej ocenę zgodności STS.*

Właściwy organ cofa upoważnienie, jeżeli uzna, że osoba trzecia zasadniczo nie spełnia powyższych warunków.

2. *Osoba trzecia upoważniona zgodnie z ust. 1 bezzwłocznie powiadamia swój właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach w informacjach przekazanych na podstawie tego ustępu lub o wszelkich innych zmianach, co do których można racjonalnie przyjąć, że wpływają one na ocenę przeprowadzaną przez ten właściwy organ.*
3. *Właściwy organ może pobierać od osoby trzeciej, o której mowa w ust. 1, oparte na kosztach opłaty, aby pokryć niezbędne wydatki związane z oceną wniosków o upoważnienie oraz z późniejszym monitorowaniem spełnienia warunków określonych w ust. 1.*
4. *ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, jakie należy przedstawiać właściwym organom we wniosku o upoważnienie osoby trzeciej, zgodnie z ust. 1.*

ESMA przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział 5

Nadzór

Artykuł 29

Wyznaczenie właściwych organów

1. Zgodność z wymogami określonymi w art. 5 niniejszego rozporządzenia jest **nadzorowana** przez następujące właściwe **organy** zgodnie z uprawnieniami przyznanymi na mocy odpowiednich aktów prawnych:
 - a) w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 13 ust. 10 dyrektywy 2009/138/WE;
 - b) w przypadku zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 44 dyrektywy 2011/61/UE;
 - c) w przypadku UCITS i spółek zarządzających UCITS – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 97 dyrektywy 2009/65/WE;
 - d) w przypadku instytucji pracowniczych programów emerytalnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 6 **lit. g)** dyrektywy 2003/41/WE;
 - e) w przypadku instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych – właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC **w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy** rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013.

2. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami sponsorującymi zgodnie z art. 4 dyrektywy 2013/36/UE, w tym EBC **w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy** rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013, **nadzorują przestrzeganie przez** jednostki sponsorujące **obowiązków określonych w art. 6, 7 i 17** niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy jednostki inicjujące, pierwotni kredytodawcy i SSPE są podmiotami nadzorowanymi zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, dyrektywą 2009/138/WE, dyrektywą 2003/41/WE, dyrektywą 2011/61/UE lub dyrektywą 2009/65/WE, odpowiednie właściwe organy wyznaczone zgodnie z tymi aktami prawnymi, w tym EBC ■ w *odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy* rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013, *nadzorują* przestrzeganie obowiązków określonych w art. 6, 7 i 17 niniejszego rozporządzenia.
4. W przypadku *jednostek inicjujących, pierwotnych kredytodawców i SSPE z siedzibą w Unii i* nieobjętych unijnymi aktami ustawodawczymi, o *których mowa* w ust. 3, państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy *organ* do celów *nadzorowania* przestrzegania art. 6, 7 i 17. Państwa członkowskie informują Komisję i *ESMA* o wyznaczeniu właściwych organów na podstawie niniejszego ustępu *do dnia 1 stycznia 2019 r. Obowiązek ten nie ma zastosowania w odniesieniu do tych podmiotów, które jedynie sprzedają ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego i nie inicjują aktywnie ekspozycji, mając za główny cel regularne ich sekurytyzowanie.*
5. *Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ w celu nadzorowania przestrzegania przepisów art. 18–27 przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE oraz przepisów art. 28 przez osoby trzecie. Państwa członkowskie informują Komisję i ESMA o wyznaczeniu właściwych organów na mocy niniejszego ustępu do dnia [jeden rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].*

6. *Ust. 5 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w odniesieniu do tych podmiotów, które jedynie sprzedają ekspozycje w ramach programu ABCP lub innej transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego i nie inicjują aktywnie ekspozycji, mając za główny cel regularne ich sekurytyzowanie. W takim przypadku jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca upewniają się, że podmioty te wywiązują się ze stosownych obowiązków określonych w art. 18–27.*
7. *ESMA zapewnia spójne stosowanie i egzekwowanie obowiązków określonych w art. 18–27 niniejszego rozporządzenia zgodnie z zadaniami i uprawnieniami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010. ESMA monitoruje unijny rynek sekurytyzacji zgodnie z art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 i stosuje, w odpowiednich przypadkach, swoje uprawnienia do tymczasowej interwencji zgodnie z art. 40 tego rozporządzenia.*
8. ESMA publikuje i regularnie aktualizuje na swojej urzędowej stronie internetowej wykaz właściwych organów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 30

Uprawnienia właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ, wyznaczony zgodnie z art. 29 ust. 1–5, posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe oraz uprawnienia do nakładania sankcji niezbędne do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwy organ regularnie dokonuje przeglądu zasad, procesów i mechanizmów wdrażanych przez jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące, SSPE i pierwotnych kredytodawców w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Przegląd na podstawie akapitu pierwszego obejmuje w szczególności procesy i mechanizmy służące prawidłowemu mierzeniu i stałemu utrzymywaniu istotnego udziału gospodarczego netto, gromadzenie i terminowe ujawnianie wszystkich informacji udostępnianych zgodnie z art. 7, a także kryteria udzielania kredytu zgodnie z art. 17.

Ponadto przegląd na podstawie akapitu pierwszego obejmuje w szczególności:

- a) *w odniesieniu do sekurytyzacji STS, które nie są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP – procesy i mechanizmy służące zapewnieniu przestrzegania art. 20 ust. 7–12, art. 21 ust. 7 i art. 22;*
- b) *w odniesieniu do sekurytyzacji STS, które są sekurytyzacjami w ramach programu ABCP – procesy i mechanizmy służące zapewnieniu w odniesieniu do transakcji ABCP przestrzegania wymogów art. 24, a w odniesieniu do programów ABCP – wymogów zgodnie z art. 26 ust. 7 i 8.*

3. Właściwe organy ***nakładają wymóg***, aby ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyka utraty reputacji, były oceniane i uwzględniane za pomocą odpowiednich polityk i procedur jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących, SSPE i pierwotnych kredytodawców.
4. ***Właściwy organ monitoruje, stosownie do sytuacji, szczególny wpływ, jaki udział w rynku sekurytyzacji wywiera na stabilność instytucji finansowej, która działa jako pierwotny kredytodawca, jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub inwestor, w ramach nadzoru ostrożnościowego prowadzonego przez ten organ w obszarze sekurytyzacji, z uwzględnieniem – bez uszczerbku dla surowszych uregulowań sektorowych – następujących elementów:***
- a) ***wielkości buforów kapitałowych;***
 - b) ***wielkości buforów płynnościowych;***
 - c) ***ryzyka płynności dla inwestorów wynikającego z niedopasowania terminów zapadalności między ich finansowaniem a inwestycjami.***

W przypadkach gdy właściwy organ wykryje istotne ryzyko dla stabilności finansowej instytucji finansowej lub systemu finansowego jako całości, niezależnie od jego obowiązków wynikających z art. 36, podejmuje działania służące ograniczeniu tych ryzyk, informuje o swych ustaleniach wyznaczony organ właściwy dla instrumentów makroostrożnościowych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego.

5. *Właściwy organ monitoruje wszelkie przypadki możliwego obchodzenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1a i zapewnia nakładanie grzywien w razie nadużyć, zgodnie z art. 32 i 33.*

Artykuł 31

Makroostrożnościowy nadzór nad rynkiem sekurytyzacji

1. *W granicach swojego mandatu Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego jest odpowiedzialna za nadzór makroostrożnościowy nad unijnym rynkiem sekurytyzacji.*
2. *Aby przyczynić się do zapobiegania systemowym ryzykom dla stabilności finansowej w Unii, które wynikają ze zmian w obrębie systemu finansowego, a także, by przyczynić się do ograniczania tych ryzyk, ERRS – z uwzględnieniem zmian o charakterze makroekonomicznym, tak by unikać okresów powszechnie występującej trudnej sytuacji finansowej – stale monitoruje rozwój wydarzeń na rynkach sekurytyzacji. Jeżeli ERRS uzna to za konieczne, lub co najmniej co 3 lata, aby naświetlić ryzyka dla stabilności finansowej, ERRS – we współpracy z EUNB – publikuje sprawozdanie na temat wpływu rynku sekurytyzacji na stabilność finansową. W przypadku zaobserwowania istotnych ryzyk, ERRS wydaje ostrzeżenia i, w stosownych przypadkach, zalecenia w sprawie działań zaradczych w odpowiedzi na te ryzyka na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, w tym w sprawie stosowności zmodyfikowania poziomów zatrzymania ryzyka lub w sprawie podjęcia innych środków makroostrożnościowych, skierowane do Komisji, europejskich urzędów nadzoru i państw członkowskich. Komisja, europejskie urzędy nadzoru i państwa członkowskie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 przekazują ERRS, Parlamentowi i Radzie informacje na temat działań podjętych w odpowiedzi na zalecenie i przedstawiają adekwatne uzasadnienie w przypadku niepodjęcia działań w terminie trzech miesięcy od daty przekazania zalecenia adresatom.*

Artykuł 32

Sankcje administracyjne i środki naprawcze

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych na podstawie art. 34 **■** , państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające stosowne sankcje administracyjne, **w przypadku zaniedbania lub umyślnego naruszenia**, i środki naprawcze, mające zastosowanie **co najmniej** w sytuacjach, gdy:
 - a) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili wymogów określonych w art. 6;
 - b) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca **lub** SSPE nie spełniły wymogów określonych w art. 7;
 - c) **jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE nie spełniły wymogów określonych w art. 18;**
 - d) **jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca nie spełnili wymogów określonych w art. 17;**
 - e) **sekurytyzacja jest oznaczona jako sekurytyzacja STS, a** jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca **lub** SSPE **tej sekurytyzacji** nie spełniły wymogów określonych w art. 19–22 lub art. 23–26 **■** ;
 - f) **jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca przedstawiają wprowadzające w błąd zgłoszenie na podstawie art. 27 ust. 1;**
 - g) **jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub SSPE nie spełniły wymogów określonych w art. 27 ust. 4;**
 - h) **osoba trzecia upoważniona na podstawie art. 28 nie powiadomiła o istotnych zmianach w informacjach przekazanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub o wszelkich innych zmianach, co do których można racjonalnie przyjąć, że wpływają na ocenę przeprowadzaną przez właściwy organ, któremu podlega ta osoba trzecia.**

Państwa członkowskie zapewniają także skuteczne wdrażanie sankcji administracyjnych lub środków naprawczych.

Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające **■**.

2. Państwa członkowskie przyznają właściwym organom uprawnienia do stosowania co najmniej następujących sankcji i środków w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1:

- a) publiczne oświadczenie, w którym wskazuje się tożsamość osoby fizycznej lub prawnej oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 37;
- b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
- c) tymczasowy zakaz wobec każdego członka organu zarządzającego jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub SSPE lub każdej innej osoby fizycznej, które uznano za odpowiedzialne za naruszenie, *dotyczący sprawowania* funkcji zarządzających w takich przedsiębiorstwach;
- d) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 *lit. e) lub f) ■* niniejszego artykułu – tymczasowy zakaz wobec jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej i SSPE dotyczący *zgłaszania na mocy art. 27 ust. 1*, że sekurytyzacja spełnia wymogi określone w art. 19–22 lub art. 23–26 **■** ;
- e) *w przypadku osoby fizycznej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];*

- f) w przypadku osoby prawnej – maksymalne administracyjne **sankcje pieniężne** w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] lub do 10 % całkowitego rocznego obrotu **netto** danej osoby prawnej, ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót oznacza całkowity roczny obrót lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z właściwymi aktami prawnymi o rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;*
- g) maksymalne administracyjne **sankcje pieniężne** w wysokości równej co najmniej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty takich korzyści, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. e) i f) **■** ;*
- h) w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu – **tymczasowe cofnięcie wobec osoby trzeciej upoważnienia, o którym mowa w art. 28, do sprawdzania zgodności sekurytyzacji z art. 19–22 lub art. 23–26.***

3. Jeżeli przepisy, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie **przyznają** właściwym organom **uprawnienie do** stosowania sankcji administracyjnych i środków naprawczych określonych w ust. 2, **z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w prawie krajowym**, wobec członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.
4. Państwa członkowskie zapewniają, by każda decyzja nakładająca sankcje administracyjne lub środki naprawcze określone w ust. 2 była właściwie uzasadniona i podlegała prawu do odwołania **■**.

Artykuł 33

Wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych

1. Właściwe organy wykonują uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych i środków naprawczych, o których mowa w art. 32 **■**, zgodnie z krajowymi ramami prawnymi:
 - a) bezpośrednio;
 - b) we współpracy z innymi organami;
 - c) **w drodze przekazania uprawnień innym organom, przy czym właściwe organy zachowują odpowiedzialność za wykonanie tych zadań;**
 - d) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.

2. Ustalając rodzaj i poziom sankcji administracyjnej lub środka naprawczego nakładanych na mocy art. 32 niniejszego rozporządzenia, właściwe organy biorą pod uwagę **stopień, w jakim dane naruszenie ma charakter umyślny lub jest wynikiem zaniedbania, oraz wszelkie inne** istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach:
- a) istotność, wagę i czas trwania naruszenia;
 - b) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie;
 - c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej ;
 - d) skalę zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można takie zyski lub straty ustalić;
 - e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
 - f) zakres współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia rekompensaty zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
 - g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

Artykuł 34

Ustanowienie sankcji karnych

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieustanowieniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych lub środków naprawczych w odniesieniu do naruszeń, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego.
2. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z ust. 1 *niniejszego artykułu*, ustanowić sankcje karne za naruszenie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 **■**, zapewniają one wprowadzenie odpowiednich środków, tak by właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współpracy z organami sądowymi, organami ścigania lub organami wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w ramach ich jurysdykcji w celu otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w przypadku naruszeń, o których mowa w art. 32 ust. 1, i przekazywania tych samych informacji innym właściwym organom, a *także* ESMA, EUNB i EIOPA w celu wypełnienia ich obowiązku współpracy do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Obowiązki dotyczące powiadamiania

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wykonujących przepisy niniejszego rozdziału, w tym o odpowiednich przepisach prawa karnego, nie później niż do dnia [jeden rok *po dacie* wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję, ESMA, EUNB i EIOPA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 36

Współpraca między właściwymi organami a europejskimi urzędami nadzoru

1. Właściwe organy, o których mowa w art. 29 **■**, oraz ESMA, EUNB i EIOPA ściśle współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami na potrzeby wykonywania swoich obowiązków zgodnie z art. 30–34 **■**.
2. *Właściwe organy ściśle koordynują swój nadzór w celu* wskazywania naruszeń niniejszego rozporządzenia i stosowania wobec nich środków naprawczych, *a także w celu opracowywania i promowania najlepszych praktyk, ułatwiania współpracy, promowania spójnej wykładni i zapewniania ocen obejmujących odnośne jurysdykcje w przypadku ewentualnych sporów.*
-
3. *W ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanawia się specjalny komitet ds. sekurytyzacji, na forum którego właściwe organy ściśle współpracują w celu realizacji swoich obowiązków wynikających z art. 30–34 niniejszego rozporządzenia.*
4. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że doszło do naruszenia *co najmniej jednego z wymogów na podstawie art. 6–27* niniejszego rozporządzenia, lub ma powody, by tak uważać, w *wystarczająco* szczegółowy sposób informuje o swoich ustaleniach właściwy *organ podmiotu lub podmiotów podejrzewanych o takie naruszenie*. Zainteresowane właściwe organy ściśle koordynują nadzór w *celu* zapewnienia spójnych decyzji.

5. W przypadku gdy naruszenie, o którym mowa w ust. 4 *niniejszego artykułu*, dotyczy w szczególności nieprawidłowego lub wprowadzającego w błąd zgłoszenia na mocy art. 27 ust. 1 **█**, właściwy organ stwierdzający to naruszenie **bezwłocznie powiadamia o swoich ustaleniach właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na mocy art. 27 ust. 1. Właściwy organ jednostki wyznaczonej jako pierwszy punkt kontaktowy na mocy art. 27 ust. 1 informuje z kolei ESMA, EUNB i EIOPA oraz stosuje procedurę określoną w ust. 6.**
6. Po **otrzymaniu** informacji, o której mowa w ust. 4, właściwy organ **podmiotu podejrzanego o naruszenie** podejmuje w **ciągu 15 dni roboczych** wszelkie działania niezbędne do zaradzenia wskazanemu naruszeniu i powiadamia o tym pozostałe **zaangażowane** właściwe organy, w szczególności organy jednostki inicjującej, **█** jednostki sponsorującej i SSPE oraz właściwe organy posiadacza pozycji sekurytyzacyjnej, o ile są one znane. **Jeżeli właściwy organ nie zgadza się z innym właściwym organem co do procedury lub przedmiotu działania lub braku działania, bez zbędnej zwłoki powiadamia o takim sporze wszystkie pozostałe zaangażowane właściwe organy. Jeżeli taki spór nie zostanie rozstrzygnięty w ciągu 3 miesięcy od daty powiadomienia wszystkich zaangażowanych właściwych organów, sprawę przekazuje się do ESMA zgodnie z art. 19 i, w stosownych przypadkach, art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1095//2010 **█**. Okres postępowania pojednawczego, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, ustala się na 1 miesiąc.**

Jeżeli zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia w trakcie okresu pojednawczego, o którym mowa w akapicie pierwszym, ESMA podejmuje decyzję, o której mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w terminie jednego miesiąca. W trakcie procedury określonej w niniejszym [artykule/ustępie], sekurytyzacja figurująca w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 27 w dalszym ciągu jest uznawana za STS na mocy rozdziału 4 i pozostaje w takim wykazie.

W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy uzgodnią, że dane naruszenie związane jest z brakiem przestrzegania art. 18 w dobrej wierze, mogą podjąć decyzję o przyznaniu jednostce inicjującej, jednostce sponsorującej i SSPE okresu nieprzekraczającego 3 miesięcy na zastosowanie środków naprawczych względem wskazanego naruszenia, począwszy od dnia, w którym jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca i SSPE zostały przez właściwy organ poinformowane o naruszeniu. W tym okresie sekurytyzacja figurująca w wykazie prowadzonym przez ESMA na podstawie art. 27 w dalszym ciągu jest uznawana za STS na mocy rozdziału 4 niniejszego rozporządzenia i pozostaje w takim wykazie.

W przypadku gdy co najmniej jeden z zaangażowanych właściwych organów jest zdania, że wobec naruszenia nie zastosowano odpowiednich środków naprawczych w okresie ustalonym w akapicie trzecim, zastosowanie ma akapit pierwszy.

7. *Trzy lata po rozpoczęciu pełnego stosowania niniejszego rozporządzenia, ESMA przeprowadzi wzajemną ocenę zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 WE dotyczącą wdrożenia kryteriów określonych w art. 19–26 niniejszego rozporządzenia.*

8. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnego obowiązku współpracy oraz informacji, które mają być wymieniane na mocy ust. 1, oraz obowiązków w zakresie powiadamiania zgodnie z *ust. 4* i 5.

ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i EIOPA, przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [dwanaście miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja *jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania* regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 37

Publikacja informacji o sankcjach administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikowały na swych urzędowych stronach internetowych *co najmniej* każdą decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnych, *od których nie przysługuje odwołanie i które są nakładane* w związku z naruszeniem art. 6, 7, 17 lub art. 27 ust. 1, po poinformowaniu osoby, na którą nałożono sankcję, o takiej decyzji.
2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych, a także informacje o nałożonych sankcjach.

3. Jeżeli, na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku, właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości w przypadku osób prawnych lub **tożsamości i** danych osobowych w przypadku osób fizycznych byłoby niewspółmierne lub że taka publikacja zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu **lub gdy opublikowanie tych informacji wyrządziłoby, na ile można to ustalić, niewspółmierną szkodę odnośnej osobie**, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy:
- a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej ■ do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne; albo
 - b) opublikowały decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej w formie anonimowej, zgodnie z prawem krajowym; albo
 - c) w ogóle nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji administracyjnej ■, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające, aby zapewnić:
 - (i) by stabilność rynków finansowych nie była zagrożona;
 - (ii) proporcjonalność publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

4. W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o sankcji ■ w formie anonimowej, opublikowanie stosownych danych może zostać odroczone. Jeżeli **właściwy organ publikuje** decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej, **od której przysługuje** odwołanie do odpowiedniego organu sądowego, właściwe organy również niezwłocznie publikują na swoich urzędowych stronach internetowych tego rodzaju informacje i wszelkie późniejsze informacje o wyniku takiego odwołania. Publikuje się również wszelkie orzeczenia sądowe unieważniające decyzję o nałożeniu ■ sankcji administracyjnej.
5. Właściwe organy zapewniają, by wszelkie informacje opublikowane zgodnie z ust. 1–4 widniały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po opublikowaniu. Dane osobowe zawarte w publikacji widnieją na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.
6. Właściwe organy informują ESMA ■ o wszelkich nałożonych sankcjach administracyjnych ■, w tym, w stosownych przypadkach, o wszelkich odwołaniach ich dotyczących oraz o ich wyniku. ■
7. ESMA ■ prowadzi centralną bazę danych o ■ zgłoszonych **mu** sankcjach administracyjnych. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie **ESMA, EUNB i EIOPA oraz** właściwe organy; baza ta jest aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy zgodnie z ust. 6.

TYTUŁ III

ZMIANY

Artykuł 38

Zmiany w dyrektywie 2009/65/WE

Art. 50a dyrektywy 2009/65/WE *otrzymuje brzmienie:*

„Jeżeli spółki zarządzające UCITS lub wewnętrznym zarządzane UCITS posiadają ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, która nie spełnia już wymogów określonych w rozporządzeniu w sprawie sekurytyzacji, w najlepiej pojętym interesie inwestorów w stosowne UCITS działają one i podejmują działania naprawcze, o ile jest to stosowne.”

Artykuł 39

Zmiany w dyrektywie 2009/138/WE

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 135 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 301a *uzupełniające niniejszą dyrektywę poprzez określenie szczegółowo* okoliczności, w jakich można ustanowić proporcjonalny dodatkowy narzut kapitałowy w przypadku naruszenia wymogów określonych w art. 5 *lub* 6 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji], bez uszczerbku dla art. 101 ust. 3.

3. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji w odniesieniu do ust. 2 EIOPA, z zastrzeżeniem art. 301b, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metody obliczania proporcjonalnego dodatkowego narzutu kapitałowego, o którym mowa w tym ustępie.

Komisja **jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania** regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.”;

- (2) **skreśla** się art. 308b ust. 11.

Artykuł 40

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2009/1060

W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w motywach 22 i 41, w art. 8c oraz w załączniku II pkt 1 wyrazy „strukturyzowany instrument finansowy” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrument sekurytyzacyjny” w odpowiednich formach gramatycznych;
- (2) w motywach 34 i 40, w art. 8 ust. 4, art. 8c, art. 10 ust. 3, art. 39 ust. 4 oraz w załączniku I sekcja A pkt 2 akapit piąty, w załączniku I sekcja B pkt 5, w załączniku II (tytuł i pkt 2), w załączniku III część I pkt 8, 24 i 45, w załączniku III część III pkt 8 wyrazy „strukturyzowane instrumenty finansowe” we wszystkich formach gramatycznych zastępuje się wyrazami „instrumenty sekurytyzacyjne” w odpowiednich formach gramatycznych.”;
- (3) w art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie określa także obowiązki emitentów i powiązanych stron trzecich mających siedzibę w Unii w zakresie instrumentów sekurytyzacyjnych.”;

(4) w art. 3 lit. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) »instrument sekurytyzacyjny« oznacza instrument finansowy lub inne aktywa będące wynikiem transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia [niniejszego rozporządzenia];”;

(5) *skreśla się art. 8b;*

(6) *w art. 4 ust. 3 lit. b) i w art. 5 ust. 6 lit. b) skreśla się odesłanie do art. 8b.*

Artykuł 41

Zmiany w dyrektywie 2011/61/UE

Art. 17 dyrektywy 2011/61/UE *otrzymuje brzmienie:*

„Jeżeli ZAFI posiadają ekspozycję z tytułu sekurytyzacji, która nie spełnia już wymogów określonych w rozporządzeniu w sprawie sekurytyzacji, w najlepiej pojętym interesie inwestorów w stosowny AFI działają one i podejmują działania naprawcze, o ile jest to stosowne.”.

Artykuł 42

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 2 dodaje się następujące pkt 30 i 31:

„30) »obligacja zabezpieczona« oznacza obligację spełniającą wymogi art. 129 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

(31) »jednostka obligacji zabezpieczonych« oznacza emitenta obligacji zabezpieczonych lub pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych.”;

(2) w art. 4 dodaje się następujące ust. 5 i 6:

„5. Art. 4 ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez **jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji** w związku z sekurytyzacją, w rozumieniu rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji], pod warunkiem że:

- a) w przypadku **jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji** **jednostka ta** emituje wyłącznie sekurytyzacje, które spełniają wymogi art. 19–22 lub art. 23–26 i art. 18 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji];
- b) kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są wykorzystywane jedynie do zabezpieczenia przed niedopasowaniem stopy procentowej lub niedopasowaniem walutowym w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji; oraz

- c) uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez jednostkę obligacji zabezpieczonych lub *jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji* w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub sekurytyzacją.
6. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu oraz biorąc pod uwagę potrzebę zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu, europejskie urzędy nadzoru opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny tego, które uzgodnienia w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji odpowiednio ograniczają ryzyko kredytowe kontrahenta w rozumieniu ust. 5.

Europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [sześć miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie *sekurytyzacji*] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

(3) w art. 11 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

- „15. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu europejskie urzędy nadzoru opracowują wspólny projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:
- a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia wymagane do spełnienia wymogów ust. 3;
 - b) procedury, jakich mają przestrzegać kontrahenci i odnośne właściwe organy przy stosowaniu kryteriów zwolnienia, o których mowa w ust. 6–10;

- c) mające zastosowanie kryteria, o których mowa w ust. 5–10, w tym w szczególności, co należy uznać za przeszkodę praktyczną lub prawną dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Poziom i rodzaj zabezpieczenia wymaganego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez jednostki obligacji zabezpieczonych w związku z obligacjami zabezpieczonymi lub przez *jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji* w związku z sekurytyzacją w rozumieniu [niniejszego rozporządzenia] i spełniająca warunki *art.* 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia oraz wymogi art. 19–22 lub art. 23–26 i art. 18 rozporządzenia [rozporządzenia w sprawie sekurytyzacji] określa się z uwzględnieniem wszelkich przeszkód napotykanym w trakcie wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do istniejących uzgodnień dotyczących zabezpieczeń w ramach obligacji zabezpieczonych lub sekurytyzacji.

Europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [sześć miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie *sekurytyzacji*] r.

W zależności od formy prawnej kontrahenta Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.”.

Artykuł 43

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu [data **rozpoczęcia stosowania** niniejszego rozporządzenia] r. lub po tej dacie, z zastrzeżeniem ust. 7 i 8.
2. W odniesieniu do **sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem** [data **rozpoczęcia stosowania** niniejszego rozporządzenia] r., jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i SSPE mogą używać oznaczenia „STS” lub „**prosta, przejrzysta i standardowa**” lub oznaczenia, które odsyła bezpośrednio lub pośrednio do tych terminów, wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wymogi określone w art. 18 i **warunki określone w ust. 3** niniejszego artykułu.
3. **Sekurytyzacje, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r., inne niż pozycje sekurytyzacyjne odnoszące się do transakcji ABCP lub programu ABCP, uznaje się za STS, pod warunkiem że:**
 - a) **spełniają, w momencie emisji, wymogi określone w art. 20 ust. 1–5 i ust. 7–9 oraz 11–13 i art. 21 ust. 1 i 3;**
 - b) **spełniają, na moment zgłoszenia zgodnie z art. 27 ust. 1, wymogi określone w art. 20 ust. 6 i 10, art. 21 ust. 2 i 4–10 oraz art. 22 ust. 1–5.**
4. **Do celów ust. 3 lit. b) zastosowanie ma, co następuje:**
 - a) **uznaje się, że w art. 22 ust. 2 wyrazy „Przed emisją” rozumie się jako „Przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;**

- b) *uznaje się, że w art. 22 ust. 3 wyrazy „przed wyceną sekurytyzacji” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;*
- c) *w art. 22 ust. 4:*
 - (i) *w zdaniu drugim – uznaje się, że wyrazy „przed wyceną” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;*
 - (ii) *uznaje się, że wyrazy „przed wyceną co najmniej w formie projektu lub we wstępnej formie” rozumie się jako „przed zgłoszeniem na podstawie art. 27 ust. 1”;*
 - (iii) *wymóg określony w zdaniu czwartym nie ma zastosowania;*
 - (iv) *odniesienia do zgodności z art. 7 rozumie się tak, jak gdyby art. 7 miał zastosowanie do tych sekurytyzacji niezależnie od art. 43 ust. 1.*

5. W odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie, *lecz przed dniem [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], oraz w odniesieniu do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem 1 stycznia 2011 r.*, jeżeli nowe ekspozycje bazowe zostały do nich dodane lub zastąpione po dniu 31 grudnia 2014 r., *wymogi dotyczące należytej staranności określone, odpowiednio, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/35 i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 231/2013 stosuje się w dalszym ciągu w wersji mającej zastosowanie na dzień [jeden dzień przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].*

6. W odniesieniu do *sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano przed dniem* [data *rozpoczęcia stosowania* niniejszego rozporządzenia], instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 *ust. 1 pkt 1*) i 2) rozporządzenia (UE) nr **575/2013**, zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE, zakłady reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE oraz zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) zdefiniowani w art. 4 ust. 1 *lit. b)* ■ dyrektywy 2011/61/UE nadal podlegają przepisom, odpowiednio, art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i ■ przepisom rozdziałów 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014, art. 254 i 255 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 oraz art. 51 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 w wersji mającej zastosowanie na dzień [jeden dzień przed datą *rozpoczęcia stosowania* niniejszego rozporządzenia].
7. Zanim ■ regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 6 ust. 7 niniejszego rozporządzenia, zaczną być stosowane, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 6 niniejszego rozporządzenia jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące lub pierwotni kredytodawcy stosują przepisy rozdziałów 1, 2 i 3 oraz art. 22 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 625/2014 do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano w dniu [data *rozpoczęcia stosowania* niniejszego rozporządzenia] lub po tej dacie.

8. Zanim **■** regulacyjne standardy techniczne, które mają zostać przyjęte przez Komisję na podstawie art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, zaczną być stosowane, na potrzeby wypełnienia obowiązków określonych w art. 7 ust. 1 lit. a) i e) niniejszego rozporządzenia, jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i **SSPE** udostępniają informacje wymienione w załącznikach I–VIII do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/3 **■** **zgodnie** z art. 7 ust. 2.
9. ***Do celów niniejszego artykułu, w przypadku sekurytyzacji, które nie wiążą się z emisją papierów wartościowych, uznaje się, że wszelkie odniesienia do „sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano” oznaczają „sekurytyzacje, których początkowe pozycje sekurytyzacyjne zostały utworzone”, pod warunkiem że niniejsze rozporządzenie będzie miało zastosowanie do wszelkich sekurytyzacji, które zapoczątkowują nowe pozycje sekurytyzacyjne w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub po tej dacie.***

Artykuł 44
Sprawozdania

Do dnia ... [dwa lata **od daty rozpoczęcia stosowania** niniejszego rozporządzenia], a następnie co trzy lata, **Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru** publikuje sprawozdanie na temat:

- a)** wdrożenia wymogów STS określonych w art. 18–27 **■** ;
- b)** oceny działań podjętych przez właściwe organy oraz oceny istotnych ryzyk i nowych słabości, które mogły się pojawić, jak również oceny działań uczestników rynku na rzecz dalszej standaryzacji dokumentów sekurytyzacji;

- c) *funkcjonowania wymogów dotyczących należytej staranności określonych w art. 5 oraz wymogów dotyczących przejrzystości określonych w art. 7 i poziomu przejrzystości rynku sekurytyzacji w Unii, w tym na temat tego, czy wymogi dotyczące przejrzystości w art. 7 pozwalają właściwym organom uzyskać wystarczający przegląd rynku, by mogły one wykonywać swoje odnośne uprawnienia;*
- d) *wymogów określonych w art. 6, w tym ich przestrzegania przez uczestników rynku, oraz zasad dotyczących zatrzymania ryzyka zgodnie z art. 6 ust. 3.*

Artykuł 45

Sekurytyzacja syntetyczna

1. *Do dnia... [6 miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i EIOPA, publikuje sprawozdanie na temat wykonalności ustanowienia szczególnych ram dla prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji syntetycznej, ograniczonej do bilansowej sekurytyzacji syntetycznej.*
2. *Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja – w oparciu o sprawozdanie EUNB, o którym mowa w ust. 1 – przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat propozycji ustanowienia szczególnych ram dla prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji syntetycznej, ograniczonej do bilansowej sekurytyzacji syntetycznej, w stosownych przypadkach, wraz z wnioskiem ustawodawczym.*

Nie później niż do dnia [trzy lata *od daty rozpoczęcia stosowania* niniejszego rozporządzenia] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

W sprawozdaniu tym uwzględnia się w szczególności ustalenia sprawozdań, o których mowa w art. 44.

W sprawozdaniu tym ocenia się:

- a) *skutki niniejszego rozporządzenia, w tym wprowadzenia oznaczenia sekurytyzacji STS, dla funkcjonowania rynku sekurytyzacji w Unii, wkładu sekurytyzacji w gospodarkę realną, w szczególności dla dostępu MŚP i inwestycji do kredytowania, a także wzajemnych powiązań między instytucjami finansowymi a stabilnością sektora finansowego;*
- b) *rozbieżności w stosowaniu zasad, o których mowa w art. 6 ust. 3, w oparciu o dane zgłaszane na podstawie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii). Jeżeli ustalenia wykażą zwiększenie ryzyk ostrożnościowych spowodowane stosowaniem zasad, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. a), b), c) i e), wówczas należy rozważyć odpowiednie środki zaradcze;*
- c) *czy doszło do nieproporcjonalnego wzrostu liczby transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci, od czasu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, i czy uczestnicy rynku strukturyzowali transakcje w sposób umożliwiający obchodzenie obowiązku wynikającego z art. 7 i polegającego na udostępnianiu informacji za pośrednictwem repozytoriów sekurytyzacji;*

- d) *czy konieczne jest rozszerzenie wymogów dotyczących ujawniania informacji na mocy art. 7, aby objąć nimi transakcje, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci, i pozycje inwestorów;*
- e) *czy w obszarze sekurytyzacji STS możliwe byłoby wprowadzenie systemu równoważności dla pochodzących z państw trzecich jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących i SSPE, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na arenie międzynarodowej w obszarze sekurytyzacji, zwłaszcza inicjatyw dotyczących prostych, przejrzystych i porównywalnych sekurytyzacji;*
- f) *wdrożenie wymogów określonych w art. 22 ust. 4 oraz to, czy trzeba je rozszerzyć na sekurytyzacje, w których ekspozycjami bazowymi nie są kredyty na nieruchomości mieszkalne ani kredyty na zakup samochodu lub umowy leasingu samochodów, z myślą o włączeniu do głównego nurtu ujawniania informacji dotyczących kwestii środowiskowych i społecznych oraz informacji dotyczących zarządzania;*
- g) *zasadność systemu weryfikacji przez osobę trzecią zgodnie z art. 27 i 28 oraz to, czy system upoważniania dla osób trzecich określony w art. 28 promuje wystarczającą konkurencję między osobami trzecimi; analizuje się także potrzebę wprowadzenia zmian w ramach nadzorczych w celu zapewnienia stabilności finansowej;*
- h) *potrzebę uzupełnienia ram dotyczących sekurytyzacji ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu za pomocą ustanowienia systemu ograniczonej liczby licencjonowanych banków, wykonujących funkcje SSPE i posiadających wyłączne prawo do kupowania ekspozycji od jednostek inicjujących i sprzedaży inwestorom roszczeń zabezpieczonych kupionymi ekspozycjami.*

Artykuł 47

Wykonywanie przekazanych uprawnień

- 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.*
- 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 14 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [... data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].*
- 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 14 ust. 2, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.*
- 4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*
- 5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 14 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.*

Artykuł 48
Wejście w *życie*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego W imieniu Rady

Przewodniczący Przewodniczący
